Dosar nr. 1-199/2023
PIGD 1-23071760-15-1-18052023
(cauza penală nr. 2022158013)

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

01 octombrie 2025 **municipiul Cahul**

Judecătoria Cahul, sediul Central
Instanța de judecată compusă din:
Președinte de ședință, judecător Inga Gorlenco
Grefierului Evelina Vrancean, Daniela Jorovlea, Dumitrița Obreja

Cu participarea:
Procurorului în Procuratura raionului Cahul, Boghean Dumitru
Parții vătămate Matoșa Anatolie
Apărătorul părții vătămate, avocata Reșulschi Galina
Apărătorului inculpatului Ciobotaru Adrian, avocat Covaliov Vitalie, Soltan Vasile
Apărătorul inculpatului Perju Ion, avocat Stănilă Elena
Inculpatului Ciobotaru Adrian
Inculpatului Perju Ion

a judecat în ședință de judecată, în limba de stat, în procedură generală, cauza penală de învinuirea lui

Ciobotaru Adrian, născut la *****, domiciliat în satul *****

Perju Ion, născut la *****, domiciliat în *****,

de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166^1 alin. (2) lit. c), f) Cod penal

Procurorul în Procuratura raionului Cahul, Boghean Dumitru în dezbaterile judiciare, a solicitat a-l recunoaște vinovat pe Ciobotaru Adrian de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166^1 alin. (2) lit. c), f) Cod penal, stabilindu-i pedeapsă sub formă de 4 ani închisoare, cu executarea într-un penitenciar de tip semiînchis, cu privarea dreptului de a ocupa funcții și de a exercita activități în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, pe un termen de 5 ani. Prin aplicarea art. 90 Cod penal, a suspenda condiționat executarea pedepsei închisorii, cu stabilirea unui termen de probațiune de 3 ani și cu obligarea inculpatului Ciobotaru Adrian să nu-și schimbe domiciliul sau reședința fără consimțământul organului competent.

A-l recunoaște vinovat Perju Ion, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166^1 alin. (2) lit. c), f) din Codul penal, stabilindu-i pedeapsă sub formă de 4 ani închisoare, cu executarea într-un penitenciar de tip semiînchis, cu privarea dreptului de a ocupa funcții și de a exercita activități în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, pe un termen de 5 ani. Prin aplicarea art. 90 Cod penal, a suspenda condiționat executarea pedepsei închisorii, cu stabilirea unui termen de probațiune de

3 ani și cu obligarea inculpatului Perju Ion să nu-și schimbe domiciliul sau reședința fără consimțământul organului competent.

Mijlocul material de probă, Pachetul nr. 1 ,,A", având în el un DVD-R de model ,,Maxell", în care se conțin 7 fișiere video, de păstrat la materialele cauze penale.

A încasa, în mod solidar, de la inculpații Ciobotaru Adrian și Perju Ion în beneficiul statului cheltuieli judiciare în mărime totală de 8014 lei, constituite din suma de 832 lei suportate pentru întocmirea raportului de constatare medico-legală a victimei, suma de 320 lei suportate pentru întocmirea raportului de expertiză medico-legală a părții vătămate, suma de 6862 lei suportate pentru întocmirea raportului psihiatrico-psihologică a părții vătămate.

A admite acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată înaintată față de inculpații Ciobotaru Adrian și Perju Ion.

Apărătorul părții vătămate, avocata Reșulschi Galina, a susținut poziția acuzatorului de stat și a solicitata admiterea acțiunii civile.

Partea vătămată Matoșa Anatolie, a susținut poziția apărătorului său și a solicitat admiterea acțiunii civile.

Apărătorul inculpatului Ciobotaru Adrian, avocat Vasile Soltan, în dezbateri judiciare a solicitat, emiterea unei sentințe de achitare în privința lui Ciobotaru Adrian pe motiv că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 166[1] alin. 2 lit. c) și f) din Codul penal. A respinge acțiunea civilă a părții vătămate și solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpaților ca fiind neîntemeiată.

Apărătorul inculpatului Perju Ion, avocat Stănilă Elena, a solicitat emiterea unei sentințe de achitare în privința lui Perju Vladislav din motivul lipsei elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 166[1] alin. (2) lit. c) și f) din Codul penal. A respinge acțiunea civilă a părții vătămate și solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpaților ca fiind neîntemeiată.

Inculpatului Ciobotaru Adrian a susținut poziția apărătorului său.

Inculpatului Perju Ion a susținut poziția apărătorului său.

Urmare a examinării cauzei penale şi a probatoriului administrat de părţi, cercetat în şedinţa de judecată, instanţa de judecată,

c o n s t a t ă :

Fapta prejudiciabilă constatată.

Ciobotaru Adrian, exercitând funcția de *****, fiind, conform art.123 alin.(2) din Codul penal, persoană publică, acționând contrar prevederilor:

-art. 3 din Convenţia Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, adoptată la Roma la 04.11.1950, în vigoare pentru Republica Moldova de la 12.09.1997, conform căruia nimeni nu poate fi supus torturii, nici pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradante;

-Convenţiei ONU împotriva torturii şi altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante, adoptată la New York la 10.12.1984, care în Republica Moldova a intrat în vigoare la 28.12.1995 şi conform căreia nici o împrejurare excepțională, oricare ar fi ea, nu poate fi invocată pentru a justifica tortura;

-art.24 alin.(2) din Constituţia Republicii Moldova, adoptată la 29.07.1994, conform căreia nimeni nu va fi supus la torturi, nici la pedepse sau tratamente crude, inumane ori degradante;

-art.10 alin.(1), alin.(3), art.11 alin.(9) din Codul de procedură penală, conform cărora, toate organele şi persoanele participante la procesul penal sânt obligate să respecte drepturile, libertăţile şi demnitatea persoanei; în desfăşurarea procesului penal, nimeni nu poate fi supus la tortură sau la tratamente cu cruzime, inumane ori degradante, nu poate fi silit să participe la acţiuni procesuale care lezează demnitatea umană; în timpul desfăşurării procesului penal, nimeni nu poate fi maltratat fizic sau psihic şi sânt interzise orice acţiuni şi metode care creează pericol pentru viaţa şi sănătatea omului, persoana reţinută, arestată preventiv nu poate fi supusă violenţei, ameninţărilor sau unor metode care ar afecta capacitatea ei de a lua decizii şi de a-şi exprima opiniile;

-art.4 al Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr.320 din 27.12.2012, care reglementează principiile de activitate a Poliției; art.18 alin.(1) potrivit căruia Poliţia apără viaţa, integritatea corporală, sănătatea şi libertatea persoanei, proprietatea privată şi publică, alte drepturi legitime ale persoanei şi comunităţii; art.26 alin.(1) lit. a) conform căruia polițistul este obligat să respecte cu stricteţe drepturile, libertăţile omului şi demnitatea umană, să aibă comportament demn şi respectuos pentru persoane, o atitudine fermă faţă de cei care încalcă legile;

-art.4 alin.(1), art.5 alin.(1), art.6 din Legea privind modul de aplicare a forței fizice, a mijloacelor speciale şi a armelor de foc nr.218 din 19.10.2012, care reglementează particularitățile aplicării forței fizice;

-pct.8 și pct.15 din Codul de etică şi deontologie al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.629 din 08.08.2017, conform cărora funcționarul public cu statut special aplică forța fizică, mijloacele speciale şi armele de foc în conformitate cu legislația în vigoare și nu aplică, nu încurajează şi nu tolerează nici o formă de tortură, tratament inuman sau degradant, fiind obligat, în virtutea funcției deținute să-şi desfășoare activitatea pe baza respectării stricte a legilor, a săvârșit în raport cu Matoșa Anatolie infracțiunea de tratament inuman și degradant, în circumstanțele după cum urmează.

La data de 28.11.2022, aproximativ la ora 17.20, Ciobotaru Adrian, aflându-se în exercitarea atribuțiilor de serviciu, în domiciliul lui Matoșa Anatolie, amplasat în satul *****, *****, la chemarea soției ultimului Matoșa Valentina, care a solicitat ajutorul poliției reclamând acțiuni de violență în familie din partea soțului ei, unde în timpul clarificărilor observând că Matoșa Anatolie era vizibil în stare de ebrietate și avea un comportament neadecvat, acționând în comun cu colegul de serviciu Perju Ion care deținea funcția de subofițer superior al Serviciului Patrulare al Secției Securitate Publică al *****, manifestând ambii un comportament vădit ilegal, în scopul demonstrării supremației sale, au recurs la aplicarea forței fizice excesive și cu depășirea principiului proporționalității în privința lui Matoșa Anatolie, răsucindu-i ultimului mâinile la spate pentru imobilizare, după care conștientizând că acesta nu mai prezintă un pericol real pentru cei din jur, l-au doborât cu forța la podea, astfel încât victima s-a lovit cu fața de pragul ușii de intrare în dormitor, apoi ținându-l în continuare pe Matoșa Anatolie apăsat la podea, au început iarăși să-i răsucească mâinile la spate totodată îndesându-l cu genunchii și mâinile pe corp, într-un mod care îi crea dureri insuportabile victimei. Ulterior l-au ridicat de jos și scoțându-l din domiciliu l-au urcat forțat pe bancheta din spate a automobilului de serviciu al poliției de model Dacia Duster cu nr/î MAI 8036, urcând și ei în același automobil, în vederea escortării lui Matoșa Anatolie la Inspectoratul de Poliție Cahul, pentru documentarea faptului violenței în familie de care acesta era suspectat, și în procesul deplasării din satul *****, ***** spre Inspectoratul de Poliție Cahul, continuând acțiunile sale ilegale, i-au aplicat lui Matoșa

Anatolie multiple lovituri cu pumnii în regiunea cutiei toracice și pe alte părți ale corpului, în urma căror acțiuni i-au cauzat victimei leziuni corporale sub formă de excoriație pe nas din stânga, echimoză pe gât din dreapta, echimoze în regiunea claviculei drepte, echimoze pe ambii umeri, echimoză și excoriații pe brațul stâng care se atribuie la vătămări corporale neînsemnate, la fel i-au provocat din imprudență fractura coastei VII pe linia axilară anterioară din stânga, care se califică ca vătămare corporală medie, totodată creându-i dureri fizice, o stare de tensiune și suferință psihică, acțiuni care au dus la frică, umilire și înjosire, care reprezintă tratament inuman și degradant.

Astfel prin acţiunile sale intenţionate Ciobotaru Adrian, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.166[1] alin.(2) lit. c), f) Cod penal, conform indicilor: *„Cauzarea intenţionată a unei dureri şi a suferinţei fizice, şi psihice, care reprezintă tratament inuman şi degradant, de către o persoană publică, săvârşit de 2 persoane şi care din imprudență au cauzat o vătămare medie integrității corporale şi sănătății”*.

Perju Ion, exercitând funcția de subofițer superior al Serviciului Patrulare al Secției Securitate Publică al Inspectoratului de Poliție Cahul, numit în funcție în baza *****, fiind, conform art.123 alin.(2) din Codul penal, persoană publică, acționând contrar prevederilor:

-art.3 din Convenţia Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, adoptată la Roma la 04.11.1950, în vigoare pentru Republica Moldova de la 12.09.1997, conform căruia nimeni nu poate fi supus torturii, nici pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradante;

-Convenției ONU împotriva torturii şi altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante, adoptată la New York la 10.12.1984, care în Republica Moldova a intrat în vigoare la 28.12.1995 şi conform căreia nici o împrejurare excepțională, oricare ar fi ea, nu poate fi invocată pentru a justifica tortura;

-art. 24 alin.(2) din Constituţia Republicii Moldova, adoptată la 29.07.1994, conform căreia nimeni nu va fi supus la torturi, nici la pedepse sau tratamente crude, inumane ori degradante;

-art. 10 alin.(1), alin.(3), art.11 alin.(9) din Codul de procedură penală, conform cărora, toate organele şi persoanele participante la procesul penal sânt obligate să respecte drepturile, libertăţile şi demnitatea persoanei; în desfăşurarea procesului penal, nimeni nu poate fi supus la tortură sau la tratamente cu cruzime, inumane ori degradante, nu poate fi silit să participe la acţiuni procesuale care lezează demnitatea umană; în timpul desfăşurării procesului penal, nimeni nu poate fi maltratat fizic sau psihic şi sânt interzise orice acţiuni şi metode care creează pericol pentru viaţa şi sănătatea omului, persoana reţinută, arestată preventiv nu poate fi supusă violenţei, ameninţărilor sau unor metode care ar afecta capacitatea ei de a lua decizii şi de a-şi exprima opiniile;

-art.4 al Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr.320 din 27.12.2012, care reglementează principiile de activitate a Poliției; art.18 alin.(1) potrivit căruia Poliţia apără viaţa, integritatea corporală, sănătatea şi libertatea persoanei, proprietatea privată şi publică, alte drepturi legitime ale persoanei şi comunităţii; art.26 alin.(1) lit.a) conform căruia polițistul este obligat să respecte cu stricteţe drepturile, libertăţile omului şi demnitatea umană, să aibă comportament demn şi respectuos pentru persoane, o atitudine fermă faţă de cei care încalcă legile;

-art.4 alin.(1), art.5 alin.(1), art.6 din Legea privind modul de aplicare a forței fizice, a mijloacelor speciale şi a armelor de foc nr.218 din 19.10.2012, care reglementează particularitățile aplicării forței fizice;

-pct.8 și pct.15 din Codul de etică şi deontologie al funcţionarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.629 din 08.08.2017, conform cărora funcționarul public cu statut special aplică forța fizică, mijloacele speciale şi armele de foc în conformitate cu legislația în vigoare și nu aplică, nu încurajează şi nu tolerează nici o formă de tortură, tratament inuman sau degradant, fiind obligat, în virtutea funcției deținute să-şi desfăşoare activitatea pe baza respectării stricte a legilor, a săvârșit în raport cu Matoșa Anatolie Ion infracțiunea de tratament inuman și degradant, în circumstanțele după cum urmează.

La data de 28.11.2022, aproximativ la ora 17.20, Perju Ion aflându-se în exercitarea atribuțiilor de serviciu și anume în domiciliul lui Matoșa Anatolie, amplasat în satul *****, *****, la chemarea soției ultimului Matoșa Valentina, care a solicitat ajutorul poliției reclamând acțiuni de violență în familie din partea soțului ei, unde în timpul clarificărilor observând că Matoșa Anatolie era vizibil în stare de ebrietate și avea un comportament neadecvat, acționând în comun cu colegul de serviciu Ciobotaru Adrian care deținea funcția de subofițer superior al Serviciului Patrulare al Secției Securitate Publică al *****, manifestând ambii un comportament vădit ilegal, în scopul demonstrării supremației sale, au recurs la aplicarea forței fizice excesive și cu depășirea principiului proporționalității în privința lui Matoșa Anatolie, răsucindu-i ultimului mâinile la spate pentru imobilizare, după care conștientizând că acesta nu mai prezintă un pericol real pentru cei din jur, l-au doborât cu forța la podea, astfel încât victima s-a lovit cu fața de pragul ușii de intrare în dormitor, apoi ținându-l în continuare pe Matoșa Anatolie apăsat la podea, au început iarăși să-i răsucească mâinile la spate totodată îndesându-l cu genunchii și mâinile pe corp, într-un mod care îi crea dureri insuportabile victimei. Ulterior l-au ridicat de jos și scoțându-l din domiciliu l-au urcat forțat pe bancheta din spate a automobilului de serviciu al poliției de model Dacia Duster cu nr/î MAI 8036, urcând și ei în același automobil, în vederea escortării lui Matoșa Anatolie la Inspectoratul de Poliție Cahul, pentru documentarea faptului violenței în familie de care acesta era suspectat, și în procesul deplasării din satul *****, ***** spre Inspectoratul de Poliție Cahul, continuând acțiunile sale ilegale, i-au aplicat lui Matoșa Anatolie multiple lovituri cu pumnii în regiunea cutiei toracice și pe alte părți ale corpului, în urma căror acțiuni i-au cauzat victimei leziuni corporale sub formă de excoriație pe nas din stânga, echimoză pe gât din dreapta, echimoze în regiunea claviculei drepte, echimoze pe ambii umeri, echimoză și excoriații pe brațul stâng care se atribuie la vătămări corporale neînsemnate, la fel i-au provocat din imprudență fractura coastei VII pe linia axilară anterioară din stânga, care se califică ca vătămare corporală medie, totodată creându-i dureri fizice, o stare de tensiune și suferință psihică, acțiuni care au dus la frică, umilire și înjosire, care reprezintă tratament inuman și degradant.

Astfel prin acţiunile sale intenţionate Perju Ion, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.166[1] alin.(2) lit. c), f) Cod penal, conform indicilor: *„Cauzarea intenţionată a unei dureri şi a suferinţei fizice, şi psihice, care reprezintă tratament inuman şi degradant, de către o persoană publică, săvârşit de 2 persoane şi care din imprudenţă au cauzat o vătămare medie integrităţii corporale şi sănătăţii”.*

Procedura de examinare a cauzei penale.

În ședința de judecată, inculpații Ciobotaru Adrian și Perju Ion nu au recunoscut faptele incriminate şi vinovăția în comiterea infracțiunii, iar împreună cu apărătorii inculpaților şi inclusiv procurorul au susținut examinarea cauzei în procedură generală, motiv pentru care, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală, cu participarea inculpaților, cu desfășurarea procesului de judecată în limba română.

Declarațiile inculpaților în cadrul ședinței de judecată.

Inculpatul Ciobotaru Adrian, fiind audiat în cadrul ședinței de judecată a declarat că, nu recunoaște învinuirea. La data de 28.11.2022, activa în calitate de *****, funcție pe care o deține din data de 2021. La data de 28.11.2022, în jurul orei 17:00, se afla serviciu și a fost informat telefonic de către dispeceratul DZ Sud precum că s-a adresat cetățeana Matoșa Valentina, reclamând un caz de violență în familie în satul *****. Aceasta a declarat că soțul său este agresiv și în stare avansată de ebrietate. Ajuns la fața locului, apelanta Matoșa Valentina se afla în stradă, alături de fiul său, într-o stare de isterie, plângând și manifestând teamă. Cu acordul acesteia, au pătruns în curtea gospodăriei, iar apoi în locuință. În hol se observa dezordine cauzată de resturi de construcție, geamurile erau sparte, cioburi de sticlă pe jos, mai multe bunuri erau deteriorate. Matoșa Anatolie se afla în pat, iar la auzul prezenței poliției s-a ridicat brusc. Acesta era îmbrăcat într-o cămașă în carouri și chiloți. Se afla vizibil în stare avansată de ebrietate, avea un comportament agresiv și a întrebat într-un ton grosolan cine sunt agenții de poliție. A manifestat intenția de a-l lovi pe agentul Ciobotaru cu pumnul în față, însă acesta a reușit să se ferească și l-a apucat de mână, poziționând-o la spate. A intervenit și colegul Perju Ion, iar împreună au imobilizat partea vătămată la podea, podeaua din beton. În timpul imobilizării, Matoșa Anatolie a opus rezistență, s-a zvârcolit, a folosit un limbaj injurios și și-a provocat o leziune la nas. Ulterior s-a liniștit. Fiind îmbrăcat doar în lenjerie, soția i-a oferit o pereche de pantaloni. În timp ce încerca să se îmbrace, a încercat să apuce un ciob de sticlă aflat pe o masă (aproximativ 20 cm lungime), dar a fost observat la timp și din nou imobilizat conform legii, prin aplicarea forței fizice și a mijloacelor speciale, i s-au răsucit mâinile la spate și s-a exercitat presiune pe umăr cu genunchiul. Soția părții vătămate a creat impedimente în timpul filmării, motiv pentru care înregistrările video prezentate în instanță sunt fragmentate. Totodată, aceasta îi adresa reproșuri soțului său, întrebându-l ce a făcut și ce a consumat. Fiul celor doi se afla afară, observând totul, nu a intervenit și nu a comentat. Ulterior, Matoșa Valentina a declarat că nu mai dorește să depună plângere și a refuzat categoric acest demers. Neavând la dispoziție un aparat Drager, s-a decis escortarea lui Matoșa Anatolie la Inspectoratul de Poliție Cahul. Soția acestuia a solicitat să fie luat de acasă, motivând că altfel nu vor putea dormi liniștiți în acea noapte. Deși i s-a oferit posibilitatea să se îmbrace, Matoșa Anatolie a refuzat, fiind nevoit să își ia pantalonii cu el. Soția a menționat că urma să doarmă la o prietenă. De asemenea, aceasta a comunicat că, în stare de ebrietate, Matoșa nu conștientizează ce face. Pe traseu, partea vătămată s-a liniștit și a fost așezat între cei doi agenți, pe bancheta din spate. Turceac Ana Maria a încercat să conducă, însă, neavând experiență, nu s-a descurcat, astfel că volanul a fost preluat de Perju Ion, iar Ciobotaru Adrian a rămas poziționat pe bancheta din spate pe partea dreaptă, iar Matoșa din partea stângă. În acel moment Matoșa Anatolie plângea și spunea că nu va mai face așa ceva și dorea acasă. Ajunși la *****, în parcare, care nu era iluminată, Matoșa s-a îmbrăcat și a fost condus în biroul 107 pentru testarea cu Drager. Deși a încercat să evite suflarea, rezultatul înregistrat a fost de 0,82 mg/l alcool pur în aerul expirat. Din cauza stării de ebrietate, nu au fost întocmite toate actele procesuale. Întrebat dacă are nevoie de îngrijiri medicale, Matoșa Anatolie a refuzat. A menționat numele lui Dîru Eugen, solicitând contactarea acestuia. Ulterior s-a constatat că cei doi nu sunt rude, ci doar consăteni. În prezența agenților, Dîru Eugen l-a întrebat pe Matoșa Anatolie dacă are nevoie de medic, însă acesta a declarat că se simte bine și dorește doar un transport pentru a ajunge acasă. Dîru Eugen a contactat angajatorul lui Matoșa Anatolie, care l-a preluat de la *****. Ulterior agenții s-au deplasat pentru a continua lucru. Ciobotaru Adrian a declarat că, în afara procedurilor de imobilizare efectuate la domiciliu, nu i-au fost aplicate lovituri lui Matoșa Anatolie, nici în

locuință, nici în mijlocul de transport, nici la *****. Inițial, Matoșa Valentina s-a plâns de acțiunile soțului, dar ulterior și-a schimbat atitudinea, fără a depune plângere scrisă. Matoșa Anatolie a fost sancționat pentru ultragiere, inculpatul fiind recunoscut ca victimă în acest caz, iar Matoșa Anatolie a recunoscut vina. În cadrul anchetei de serviciu, agenții nu au fost sancționați, fiind declarați nevinovați. Actele relevante sunt disponibile.

Inculpatul a precizat că nu a aplicat cătușele deoarece nu era dotat cu acestea. Din 2020 până la momentul cazului nu a fost echipat cu astfel de mijloace, acestea fiind distribuite abia cu doi ani în urmă. Centura de la uniformă, fiind din plastic și prevăzută cu clipsă, nu permite imobilizarea mâinilor și nici nu este legal să fie utilizată în acest scop. Nu există instrucțiuni în acest sens, iar în contextul comportamentului violent al lui Matoșa Anatolie, nu a fost posibilă identificarea unui alt obiect potrivit. Nu au primit observații din partea soției sau a fiului în legătură cu procedura de imobilizare. Dimpotrivă, Matoșa Valentina a adresat reproșuri soțului pentru dezordinea creată. Forța fizică nu a fost folosită în exces. În mașină nu au existat înregistrări video, întrucât echipajul nu era dotat cu camere, iar inculpatul Matoșa plângea pe bancheta din spate. La fața locului s-au observat indicii vizuali ale actului de violență: haine împrăștiate, geamuri sparte. Nu a fost emis ordin de protecție întrucât nu a existat o plângere oficială. Legea nu permite emiterea din oficiu a unui astfel de ordin, în lipsa unei plângeri clare. Escortarea lui Matoșa la ***** a avut ca scop testarea și identificarea acestuia, la solicitarea soției și fiului său. La domiciliu nu a dorit să coopereze, dar ulterior a oferit toate datele necesare. Pe durata deplasării, Matoșa a plâns și și-a cerut scuze. Până la acel moment, inculpatul nu îl cunoștea pe Matoșa Anatolie. Acesta nu își explică de ce partea vătămată susține că ar fi fost agresat, sau cum ar fi putut surveni fractura de coastă ori alte leziuni. Referitor la acțiunea de a se urca cu genunchiul pe spatele persoanei, inculpatul a explicat că a fost necesară deoarece Matoșa Anatolie se zbătea și încerca să scape. Nu cunoaște motivul pentru care Matoșa Valentina ar fi declarat că a făcut observații cu privire la imobilizare. Matoșa Anatolie a coborât singur din mașină, nu s-au observat urme de urină, însă parcarea nu era iluminată. Nu cunoaște de ce plângea în automobil. Într-un astfel de caz de ultragiere, procedura de testare era obligatorie.

Inculpatul Perju Ion, fiind audiat în cadrul ședinței de judecată a declarat că nu recunoaște învinuirea. La data de 28.11.2022, activa în calitate de *****, *****, funcție pe care o deținea din anul 2021. La data de 28.11.2022, acesta se afla în serviciu de 12 ore, împreună cu colegii Ciobotaru Adrian și Turceac Ana-Maria. În jurul orei 17:00, a fost informat telefonic de către DZ Sud că cetățeana Matoșa Valentina a reclamat un caz de violență în familie în satul *****. Deplasându-se la fața locului, au găsit-o pe apelantă în fața porții, plângând și vizibil speriată. Aceasta a declarat că soțul său, Matoșa Anatolie, se afla în stare de ebrietate, a agresat-o fizic și a insultat-o cu cuvinte necenzurate. Cu acordul apelantei, echipa de polițiști a intrat în ograda gospodăriei, unde se afla și fiul acesteia, al cărui nume inculpatul nu și-l amintește. În casă era dezordine. În momentul în care i-au solicitat apelantei actele de identitate, a apărut Matoșa Anatolie, care i-a întrebat ce caută acolo și a încercat să-l lovească pe polițistul Ciobotaru Adrian. Cei doi colegi l-au imobilizat pe bărbat, ducându-l la pământ lângă pragul casei. Matoșa Anatolie a început să-i insulte cu cuvinte necenzurate, inclusiv amenințându-l pe Ciobotaru că îl va găsi ulterior. După ce s-a liniștit, polițiștii au intenționat să-i dea drumul, însă în apropiere se afla o masă cu o bucată de sticlă de la geam, iar Matoșa Anatolie a încercat să o apuce însă nu a reușit întrucât situația prezenta pericol, a fost imobilizat din nou. Soția acestuia a refuzat să depună plângere, iar din acest motiv inculpatul și colegii săi au decis să-l escorteze pe Matoșa Anatolie la ***** pentru identificare și documentarea faptei de ultragiere. Matoșa Anatolie a fost

dus până la mașină îmbrăcat doar în cămașă, deoarece refuza să se îmbrace complet. A fost așezat pe bancheta din spate alături de Ciobotaru Adrian, iar Turceac Ana-Maria a condus inițial autovehiculul. După circa 20 de metri, deoarece colega întâmpina dificultăți în conducere, inculpatul a preluat volanul, iar colega s-a mutat pe bancheta din față. Ajunși la *****, Matoșa Anatolie s-a îmbrăcat cu hainele oferite de soția sa, apoi a fost dus în biroul 107, unde a fost testat cu aparatul Drager de către Ciobotaru Adrian, rezultatul fiind 0,80. Inculpatul i-a propus testarea și a întrebat dacă are nevoie de îngrijiri medicale, însă acesta a refuzat, solicitând doar să fie contactat nepotul său, Dîru Eugeniu. Acesta a fost telefonat și s-a prezentat la sediul poliției, unde a discutat cu Matoșa Anatolie, iar ulterior inculpatul și colegii săi au plecat în continuare în serviciu. În acea zi colegul săi Ciobotaru Adrian a depus raport pe faptul ultragierii și a forței fizice care a fost aplicată.

Referitor la fiul lui Matoșa Anatolie, inculpatul a declarat că acesta nu a intervenit, ci doar a spus că tatăl său trebuie luat pentru că este violent. Când au intrat în casă, Matoșa Anatolie era în chiloți, vizibil în stare de ebrietate și manifesta un comportament agresiv față de soția sa, înjurând familia și opunându-se încercărilor soției de a-l îmbrăca. În timpul intervenției, Turceac Ana Maria a filmat scenele, imaginile fiind anexate la dosar, cu excepția momentului în care Matoșa Anatolie a încercat să apuce sticla, deoarece Ana-Maria fusese alungată afară de către Valentina. Inculpatul a menționat că, deși au dorit să preia o plângere de la Valentina, aceasta a refuzat, inclusiv să prezinte vreun act de identitate. În timpul intervenției, inculpatul și Ciobotaru Adrian l-au imobilizat pe Matoșa după ce acesta a încercat să-l lovească pe colegul său. În timpul imobilizării, inculpatul l-a fixat cu genunchiul pe mâna stângă, iar colegul Ciobotaru pe partea dreaptă. Matoșa Anatolie opunea rezistență și, în timpul manevrei, s-a lovit cu fața de pragul casei din beton. După imobilizare, s-a liniștit, dar inculpatul nu își amintește exact cât timp a stat la podea. În acest timp, Valentina Matoșa striga la soțul său pentru distrugerile produse în casă și o ruga pe Ana-Maria să nu mai filmeze. Întreaga locuință era cu spumă de construcții. Inculpatul a explicat apelantei de ce l-au reținut pe soțul ei, iar aceasta a afirmat că, dacă soțul se va întoarce acasă, ea se va duce să doarmă la o vecină. Inculpatul a subliniat că, în afară de imobilizare, nu a aplicat nicio lovitură lui Matoșa Anatolie, nici în domiciliu, nici în automobil, nici la *****. Acesta a refuzat intervenția ambulanței, cerând doar contactarea nepotului. După testarea cu Drager, inculpatul și colegii săi au ieșit, iar Matoșa a rămas să discute cu Dîru afară. Procesul-verbal de ultragiere a fost întocmit de agentul Dinu Marin. Matoșa a stat aproximativ 5 minute în birou, doar pentru testare, apoi a fost lăsat să plece. Inculpatul a declarat că, după ieșirea din sediul poliției, Dîru l-a întrebat ce s-a întâmplat, iar Matoșa Anatolie a rămas împreună cu Dîru. Mai departe, unde s-a dus Matoșa cu acesta, inculpatul nu cunoaște. Inculpatul a precizat că, potrivit atribuțiilor sale, era în drept să aplice astfel de manevre în situația respectivă. Imobilizarea a avut loc deoarece Matoșa Anatolie a încercat să-l lovească pe colegul său, era foarte agresiv și a încercat să ia o bucată de sticlă de pe masă, inculpatul înțelegând că viața colaboratorilor era în pericol. De la domiciliul lui Matoșa până la *****, inculpatul a afirmat că s-au deplasat în aproximativ 10 minute. Pe parcursul aflării lui Matoșa în automobil, acesta era liniștit. Fiind la volan, inculpatul a auzit cum Matoșa Anatolie își cerea scuze față de colaboratori. Nu a aplicat cătușele în privința lui Matoșa Anatolie, deoarece nu le-a avut asupra sa. Niciunul dintre cei trei colaboratori prezenți nu avea cătușe, deoarece nu erau dotați cu astfel de mijloace de la *****. În automobil, Matoșa Anatolie deja era liniștit. Momentul în care Matoșa a încercat să apuce bucata de sticlă nu a fost filmat, întrucât Valentina Matoșa o alungase afară pe colega Ana-Maria, iar filmările anexate sunt doar până la acel moment. În momentul imobilizării, nici Valentina Matoșa și nici fiul acesteia nu au făcut observații cu privire la faptul

că Matoșa Anatolie ar simți dureri exagerate. Matoșa Anatolie a fost dus la ***** pentru a fi testat cu aparatul Drager, deoarece la fața locului nu dispuneau de acel aparat. La *****, Matoșa a fost doar testat, iar ulterior a fost lăsat să plece acasă. Inculpatul nu a aplicat ordin de restricție de urgență, întrucât Valentina Matoșa a refuzat să depună plângere. A menționat că, anterior acestui caz, nu îl cunoștea pe Matoșa Anatolie și nu exista între ei niciun fel de relație. Pe bancheta din spate, împreună cu Matoșa Anatolie, s-a aflat colegul Ciobotaru Adrian. Matoșa nu era violent în mașină. Inculpatul a afirmat că nu cunoaște din ce motiv Matoșa Anatolie susține că ar fi fost agresat fizic de el și de colegul Ciobotaru. De asemenea, nu cunoaște de unde provin leziunile corporale ale lui Matoșa, cu excepția zgârieturii de la nivelul coastelor, celelalte leziuni pot fi rezultatul ultragiului și imobilizării. Inculpatul nu înțelege de ce Valentina Matoșa a declarat că le-ar fi făcut observații în legătură cu imobilizarea. La aplicarea forței fizice nu a încălcat principiul proporționalității, iar acest fapt a fost confirmat în cadrul anchetei de serviciu, în urma căreia s-a stabilit că nu sunt vinovați. Matoșa Anatolie a spus, la final, că nu mai dorește să depună plângere. Fiul lui Matoșa Anatolie se afla în pragul ușii și nu a făcut observații referitoare la modul în care s-a realizat imobilizarea, ci doar a cerut ca tatăl său să fie luat din locuință. Nu știe de ce fiul părții vătămate a afirmat că s-a folosit forță fizică exagerată asupra tatălui său. Nu își amintește dacă Matoșa s-a urinat pe el, dar afirmă că nu a observat urme în automobil. Matoșa Anatolie prezenta zgârieturi pe față, provocate de impactul cu pragul casei, survenit în timpul opoziției la imobilizare. Inculpatul a precizat că mâna nu a fost ridicată exagerat în timpul intervenției. Nu intră în atribuțiile sale solicitarea de cătușe. Ancheta de serviciu s-a finalizat cu concluzia că inculpatul și ceilalți colaboratori nu sunt vinovați.

Partea vătămată Matoșa Anatolie în ședința de judecată a declarat că, că inculpații Ciobotaru Adrian și Perju Ion îi sunt cunoscuți. Locuiește în satul *****, municipiul Cahul, incidentul a avut loc la data de 28.11.2022, în contextul unei certe în familie, în urma căreia soția sa a chemat poliția. La orele 17:00, s-a culcat și s-a trezit cu inculpații în casă. A precizat că i-a întrebat ce caută în locuința sa, iar aceștia s-au repezit asupra sa și i-au sucit mâinile. Împreună cu inculpații se afla și o *****care filma cu telefonul. Inculpații l-au pus la pământ, i-au aplicat genunchii pe corp, l-au ridicat cu mâinile sucite și l-au condus la mașina de poliție. Între timp, soția i-a adus haine, deoarece era în chiloți, iar apoi a fost urcat în mașină și escortat la poliție. Pe drum, în mașină, ambii inculpați l-au lovit în zona coastelor. La sediul poliției a fost audiat. A mai declarat că în momentul imobilizării la pământ a fost lovit cu capul de podea. În seara respectivă, consumase puțin alcool. Susține că nu a avut un comportament agresiv față de polițiști, că doar i-a întrebat ce caută în casă, fără a-i ataca sau a aplica forță fizică. În automobil, a fost ținut cu mâinile la spate de ambii inculpați, *****fiind la volan. Le-a cerut să-i dea drumul la mâini, dar aceștia nu l-au ascultat. A afirmat că a fost lovit cu pumnii în automobil. În momentul imobilizării în locuință, era prezentă și soția, iar fiul se afla afară. Soția le-a cerut explicații polițiștilor cu privire la comportamentul lor, iar inculpatul Perju Ion a strigat și la aceasta, amenințând-o că o va amenda. Nu a fost internat în spital, ci a urmat tratament ambulatoriu. Nu are pretenții față de inculpați, dar dorește să fie trași la răspundere. În mașină s-a aflat pe bancheta din spate cu ambii inculpați. A precizat că în timpul imobilizării la podea, ambii inculpați i-au pus genunchii pe spate. Înainte de sosirea poliției nu avea leziuni corporale. *****nu a participat la bătaie. În sectorul de poliție Cahul nu a fost bătut. După ce a fost eliberat de la inspectorat, a fost dus acasă de Nebunu Veaceslav, căruia i-a povestit tot ce s-a întâmplat. A doua zi a efectuat un examen radiologic. Înainte de incident nu avea nicio cunoștință cu inculpații. În momentul în care i-a fost fracturată coasta, al doilea polițist îl ținea de asemenea. A precizat că polițiștii au venit la solicitarea soției, care îi chemase pentru prima dată, din cauza

certei. Aceștia se aflau în casă cu soția sa și o întrebau unde se află el. Nu a fost întrebat ce s-a întâmplat și nu i-a înjurat. În acea seară a consumat un litru și jumătate de alcool împărțit la doi. Soția le reproșa comportamentul față de el. A declarat că nu a înțeles de ce inculpații s-au comportat așa. În acea seară i s-a întocmit proces-verbal și a fost sancționat, fără a citi învinuirea, dar a achitat amenda. În următoarele patru zile nu a fost agresat de nimeni. A făcut cunoștință cu raportul de expertiză a leziunilor corporale. A declarat că fractura coastei a fost cauzată de loviturile inculpaților. Nu a avut acces la filmările video realizate de polițistă. Susține că polițiștii sunt vinovați de loviturile primite. Zgârieturile de la nivelul nasului au apărut în momentul în care a fost imobilizat la podea, frecându-se de beton. Ambii inculpați s-au repezit concomitent asupra sa și l-au imobilizat. A fost adus acasă în jurul orelor 23:00 de către Nebunu Veaceslav cu mașina personală. Inițial, la poliție, a stat pe coridor, apoi a fost dus într-un birou din spate unde a fost audiat. La întoarcerea acasă, la ora 23:00, soția nu era prezentă. Fiul său nu a intervenit față de polițiști. A declarat că nu a strigat după ajutor și că era conștient de ce se întâmplă în acea seară. Consideră că a fost imobilizat de polițiști din cauză că a strigat la soție. Nu își amintește cât timp au stat polițiștii în casă. A mai precizat că aceștia nu au folosit un limbaj jignitor la adresa sa. În tot timpul cât a fost la inspectorat, a avut dureri. A cerut unui polițist un telefon pentru a putea apela pe cineva, dar a fost refuzat. Ulterior, când a venit Nebunu, nu a chemat salvarea, ceea ce consideră a fi fost o greșeală. I-a povestit acestuia totul, iar Nebunu a văzut în ce stare se afla. Acesta nu i-a propus să-l ducă la spital. În acea seară nu și-a dat seama că avea coasta fracturată, ci a realizat acest lucru abia a doua zi. A doua zi a fost sancționat pentru conflictul avut cu soția. În automobil, Ciobotaru se afla în partea stângă, iar Perju în partea dreaptă. Fractura a fost la coasta stângă. Examenul radiologic l-a efectuat în perioada 29-30 decembrie, fără a putea preciza data exactă. A precizat că traumatismul coastei a fost cauzat în automobil, când ambii inculpați l-au lovit, iar o lovitură aplicată din partea stângă de către Ciobotaru a fost, în opinia sa, cea care i-a fracturat coasta.

Martorul acuzării Dolgov (Turceac) Ana-Maria, a declarat în cadrul ședinței de judecată că inculpații îi sunt colegi. Pe partea vătămată o cunoscuse anterior. În luna noiembrie 2022, activa în cadrul Inspectoratului de Poliție Cahul. În acea perioadă, a fost recepționat un apel la 112 de la Matoșa Valentina, care a reclamat un conflict cu soțul său, Matoșa Anatolie. Martora, împreună cu inculpații, s-a deplasat la fața locului. La sosire, a solicitat permisiunea de a pătrunde în domiciliu. La intrarea în casă se afla fiul soților Matoșa. Inculpații au intrat în camera unde se afla Matoșa Anatolie, ultimul s-a ridicat agresiv din pat, avea miros de alcool. Colegii l-au imobilizat pe Matoșa folosindu-se de mâini și l-au pus la podea cu fața în jos, în cameră se afla și soția lui. S-a constatat că în încăpere era dezordine și un geam spart. Martora a început să filmeze intervenția cu telefonul mobil. În timpul incidentului, partea vătămată i-a amenințat pe inculpați cu o bucată de sticlă, spunându-le „eu vă găsesc”. Soția acestuia a împiedicat-o pe martoră să continue filmarea și i-a cerut să părăsească camera. Ea nu a putut confirma dacă acesta s-a lovit cu fața de podea, dar a menționat că aceasta era din beton și acoperită cu covor, astfel fiind posibilă o lovire accidentală. Matoșa opunea rezistență în momentul imobilizării. Nu au fost folosite cătușe, posibil din cauza lipsei acestora din dotare. Inculpații în timpul imobilizării nu i-au pus acestuia genunchii pe spate. De asemenea, la fața locului nu au fost întocmite acte procesuale din cauza comportamentului agresiv al părții vătămate și al soției acestuia, care nu colabora cu polițiștii. Nu își amintește dacă soția acestuia a făcut vreo observație polițiștilor. Nu știe nici dacă partea vătămată ar avea un interes personal de a formula acuzații împotriva colegilor săi. În momentul imobilizării, soția părții vătămate plângea, dar în același timp intervenea în acțiunea polițiștilor, cerându-le inculpaților să îl lase în

pace. Nu a observat urme vizibile de lovituri pe fața lui Matoșa. A precizat că partea vătămată a luat o sticlă în mână înainte de a fi imobilizat. Motivul imobilizării l-a reprezentat comportamentul agresiv și starea de ebrietate în care se afla partea vătămată. Ambii inculpați au participat la imobilizare și l-au ținut pe partea vătămată. Martora nu cunoaște dacă soția acestuia se afla în stare de ebrietate, dar confirmă că, la momentul sosirii echipajului, atât soția cât și fiul se aflau la poartă. Ulterior, Matoșa Anatolie a fost transportat la *****. Inițial, martora s-a urcat la volanul autoturismului de serviciu, însă din cauza comportamentului agresiv al părții vătămate, inculpații s-au așezat pe bancheta din spate alături de acesta. Deoarece martora nu avea suficientă experiență la volan, Perju Ion a preluat conducerea, iar pe bancheta din spate rămăsese Ciobotaru cu partea vătămată. Martora a precizat că a condus doar aproximativ 100 de metri, după care s-a mutat în spate. Ea a dorit inițial să conducă pentru că persoana nu putea fi ținută sub control. Partea vătămată a refuzat să se încalțe și nu colabora cu polițiștii. Pe durata transportului, martora nu a auzit strigăte de durere și nu a observat să fi fost lovit de inculpați. De asemenea, nu a constatat vreo leziune corporală vizibilă pe fața părții vătămate. Până în acel moment, nu-l cunoștea personal pe Matoșa. Nu a filmat în timpul transportului. La *****, partea vătămată a fost testată cu aparatul Drager de către inculpatul Ciobotaru Adrian, care ulterior a telefonat unei rude a părții vătămate pentru a veni să-l preia. Nu cunoaște exact motivul pentru care Matoșa a fost adus la inspectorat, dar bănuiește că a fost pentru calmarea acestuia. Nu a emis ordin de restricție de urgență, invocând lipsa de experiență și neștiind de ce colegii săi nu au emis unul. Până în noiembrie 2022, martora acumulase deja un an de experiență în muncă, iar graficul deplasărilor sale era variabil. Nu a putut explica de ce soția părții vătămate nu a colaborat cu poliția. A adăugat că, pe lângă comportamentul lui Matoșa și atitudinea soției sale ar fi putut justifica transportarea acestuia la *****. Nu s-au aplicat alte lovituri decât cele necesare pentru imobilizare și că din cauza comportamentului soților Matoșa nu s-a putut emite un ordin de restricție. Emiterea unui astfel de ordin intra în atribuțiile sale de serviciu, însă în acea situație nu s-a putut purta o discuție cu soția acestuia.

Martorul acuzării Goncearov Lilia, a declarat în cadrul ședinței de judecată că îi cunoaște pe inculpați, sunt colegi. Familia Matoșa îi este cunoscută încă din perioada în care activa în calitate de *****în satul *****. Martorei i-a fost repartizat un raport întocmit în baza unei înștiințări depuse de Matoșa Valentina, însă fără materiale anexate. Nu își amintește exact data incidentului din luna noiembrie 2022. La acel raport nu era atașat tichetul rezultatului testului cu aparatul Drager. S-a deplasat la domiciliul familiei Matoșa, unde a întâmpinat-o soția acestuia, pe care a audiat-o. Aceasta a relatat că a avut loc o ceartă, în timpul căreia a fost jignită de către soțul ei cu cuvinte necenzurate. Ulterior, martora a fost informată că soțul se afla în casă. Întrucât acesta a refuzat să iasă, ea a intrat împreună cu soția în camera acestuia. În privința lui Matoșa Anatolie, a fost întocmit un proces-verbal contravențional în baza art. *****. Martora l-a audiat pe acesta și i-a explicat motivele întocmirii actului. Matoșa Anatolie a declarat că motivul conflictului ar fi fost faptul că soția sa i-a luat banii. În timpul audierii, acesta se afla în pat și urmărea televizorul. Nu prezenta leziuni corporale vizibile și era într-o stare de conștiență normală, colaborând cu autoritățile și recunoscând faptele comise. De asemenea, Matoșa Anatolie i-a relatat că a avut un conflict anterior cu poliția, însă nu a menționat că ar fi fost lovit sau agresat fizic, ci doar că a fost dus la *****. După finalizarea audierii, martora a fost condusă de către soția acestuia, Valentina, iar ulterior a plecat pentru a întocmi încheierea. Potrivit celor relatate de inculpați, aceștia s-au deplasat la fața locului în urma unui apel efectuat de Valentina Matoșa, dar din cauza stării de ebrietate în care se afla Anatolie Matoșa, acesta nu a putut fi audiat atunci. La două-trei zile după incident, în timp ce se afla în stația din sat, martora a fost

abordată de Valentina Matoșa, care i-a spus că are fotografii cu leziunile corporale ale soțului său și că urmează să le trimită prin poștă. Tot atunci, Valentina a afirmat că soțul său a fost agresat fizic de polițiști, exprimându-se: „Polițiștii voștri mi-au agresat soțul.” Martora nu cunoaște motivul pentru care Matoșa Valentina nu a fost audiată la fața locului, deși procedura ar fi impus acest lucru. De asemenea, nu are informații privind achitarea amenzii aplicate părții vătămate.

Din cauza divergențelor esențiale din cadrul ședinței de judecată, la demersul procurorului s-a dispus citirea în ședința de judecată a declarațiilor martorului, depuse în cursul urmăririi penale, anexate la fila dosarului 35, 36 vol. I.

Astfel, audiată în cursul urmăririi penale martora Goncearov Lilia a declarat că activează în funcția de *****. La 28.11.2022 în familia Matoșa Anatolie și Valentina a avut loc un scandal, în urma căruia Matoșa Anatolie fiind în stare de ebrietate și agresiv a înjurat-o pe soția sa Valentina și i-a dat o palmă, respectiv ultima a apelat la Poliție, la numărul unic 112. La fața locului a ieșit echipajul 112, format din 3 angajați, adică Perju Ion, Ciobotaru Adrian și Turceac Ana Maria, ultima este proaspăt angajată în *****.

Respectiv ea (Goncearov Lilia) a doua zi la 29.11.2022, a primit spre examinare materialul R-2/7319 din 28.11.2022, pe faptul menționat mai sus, până atunci nu a știut despre acest conflict. Materialul pe care ea l-a primit avea doar raportul înregistrat în R-2, raportul lui Ciobotaru Adrian privind lucrul efectuat unde era specificat că polițiștii au fost agresați fizic de către Matoșa Anatolie, rezultatul testării la aparatul Drager potrivit cărui Matoșa Anatolie era în stare de ebrietate, de aceea probabil nu a fost audiat în calitate de contravenient.

După ce a primit materialul R-2, sus indicat, la 29.11.2022 ea s-a deplasat în satul *****, *****, la domiciliul lui Matoșa Anatolie, pentru a documenta cazul. Ajungând la fața locului, în casă a poftit-o Matoșa Valentina, care a fost audiată de ea comunicându-i că la 28.11.2022, soțul ei Matoșa Anatolie a venit acasă în stare de ebrietate și a început să facă scandal, numind-o cu cuvinte necenzurate și în procesul certii, ultimul i-a aplicat și o palmă pe față. După care Matoșa Valentina a apelat la poliție. Apoi ea s-a dus în odaie unde se afla și Matoșa Anatolie, dânsul era culcat în pat învelit cu o plapumă, îmbrăcat cu un pulover gros, el avea o julitură pe nas și i-a spus că se simte rău, și a recunoscut că a fost în stare de ebrietate și a făcut scandal acasă, pentru că soția i-a luat 200 lei pentru necesități personale. Pînă la urmă, Matoșa Valentina i-a spus că ea nu mai are pretenții la soț, motivând că el a fost bătut de poliție. După care ea i-a întocmit lui Matoșa Anatolie, un proces verbal cu privire la contravenție în baza art.69 alin.(1) CC RM, pentru injurie.

Apoi Matoșa Anatolie a spus că a fost bătut în mașina poliției de polițiștii care au ieșit la fața locului, însă fără a specifica careva detalii. La fel și Matoșa Valentina i-a comunicat că cunoaște din spusele soțului că el a fost bătut, în procesul deplasării spre *****. Ea i-a spus lui Matoșa Valentina că din cîte cunoaște ea, din raportul lui Ciobotaru A. rezultă că Matoșa Anatolie a ultragiat polițiștii, la ce Matoșa Valentina i-a comunicat că dacă polițiștii își retrag obiecțiile sale, nici ei nu se adresează mai departe, la ce le-a spus că polițiștii care au ieșit la fața locului deja au raportat despre cazul dat.

Ulterior a plecat cu serviciul mai departe și îndată l-a telefonat pe Ciobotaru Adrian întrebându-l ce s-a întîmplat cu Matoșa Anatolie, pentru că el afirmă că ar fi fost bătut de poliție, la ce Ciobotaru Adrian i-a comunicat că ei au filmări video, și că nu au bătut pe nimeni, și că au raport pe faptul dat. Respectiv ea considerând că faptul dat a fost raportat deja, nu a mai depus un raport separat pe acest fapt. Ce s-a întîmplat în realitate cu Matoșa Anatolie, ea nu cunoaște pentru că nu a fost prezentă la fața locului, și tot ce a aflat despre maltratarea lui Matoșa Anatolie, cunoaște doar din spusele lui Matoșa Anatolie și Matoșa Valentina. /f.d.35-36/.

În urma citirii declarațiilor martorei depuse în cursul urmăririi penale, a menționat că susține declarațiile date anterior în cadrul urmăririi penale și că, în opinia sa, Matoșa Anatolie minte în ceea ce privește acuzațiile de maltratare din partea polițiștilor. De asemenea, a menționat că familia Matoșa nu a mai fost implicată anterior în conflicte, iar declarațiile oferite de Matoșa Valentina nu i-au inspirat încredere.

Martorul acuzării Matoșa Valentina, a declarat în cadrul ședinței de judecată că este soția părții vătămate Matoșa Anatolie și îi cunoaște pe inculpați. La data de 28.11.2022, între orele 16:00–18:00, soțul său a venit acasă de la muncă în satul *****, fiind în stare de ebrietate. Între cei doi s-a iscat o ceartă din cauza banilor, în urma căreia martora a sunat la 112. În aproximativ 30-40 de minute, la fața locului a venit un echipaj format din trei polițiști și o polițistă. Aceștia au fost poftiți în casă, unde soțul martorei se afla în dormitor, întins pe canapea. Când au intrat, soțul s-a ridicat și i-a întrebat pe polițiști ce doresc. Ambii inculpați l-au apucat de mâini, i le-au sucit la spate, iar *****a rămas la ușă. Soțul a fost trântit la podea cu fața în jos, moment în care s-a lovit la nas, fapt ce a dus la sângerare. Martora a protestat față de acest comportament, însă inculpatul Ciobotaru i-a spus să nu-l încurce să-și facă treaba. După ce soțul s-a ridicat de jos, martora l-a ajutat să se îmbrace cu pantalonii, dar inculpații i-au sucit din nou mâinile și l-au condus către mașina poliției aflată la poartă. Soțul a fost urcat pe bancheta din spate, împreună cu unul dintre polițiști însă nu ține minte cu cine. Din spusele soțului polițiștii s-au schimbat cu locurile pe drum. Martora nu a putut preciza exact cine a condus mașina – *****sau unul dintre inculpați – dar presupune că *****era la volan deoarece era deja seară. În seara respectivă, martora a dormit la o vecină, temându-se de o eventuală continuare a conflictului la întoarcerea soțului. În jurul orei 22:00, aceasta a sunat un cunoscut, Slavic Nebunu, pentru a întreba dacă soțul a fost adus acasă, iar acesta i-a spus că da, dar că este bătut de polițiști. A doua zi, martora a revenit acasă. Soțul i-a cerut apă pentru a se spăla și i-a spus că se simte rău și că la poliție i-au fost date ziare să se așeze, deoarece se scăpase pe el din cauza loviturilor. Martora a observat mai multe vânătăi pe corpul soțului, iar mâna dreaptă era complet învinețită. Soțul prezenta leziuni și pe spate, față și coaste. Ulterior, la domiciliu a venit *****, Lilia Goncearov, care a întocmit un proces-verbal de contravenție pentru injurii adresate de soț martorei, din motiv că soțul său nu se putea ridica pentru a semna, *****s-a apropiat de al și a semnat. Aceasta a semnalat polițistei faptul că soțul fusese agresat, însă *****nu a reacționat și a plecat. Dorind să cheme ambulanța când a văzut starea soțului că se agravează, acesta refuzat, la scurt timp undeva peste două zile, martora a decis să-l ducă la spitalul din Cahul, unde i s-au constatat leziuni corporale și o coastă fracturată, conform radiografiei efectuate. Nu ține minte care coastă era fracturată din dreapta sau stânga. Martora a fotografiat leziunile și a depus imaginile la Procuratură, împreună cu o plângere redactată împreună cu soțul.

Martora a relatat că în timpul intervenției, a văzut clar momentul în care polițiștii l-au pus pe podea și când acesta s-a lovit cu nasul de podea. Nu a putut observa dacă inculpații au ținut genunchii pe spatele soțului, dar a menționat că ambii polițiști erau jos, lângă el. Soțul i-a spus că ambii inculpați l-au lovit cu pumnii, unul mai tare, altul mai încet, inclusiv în mașina poliției, în zona coastelor. *****nu ar fi participat la agresiune. Leziunile suferite de soțul său nu puteau proveni din altă cauză, decât de la intervenția polițiștilor. În seara incidentului, nu a redactat plângere împotriva soțului și nici nu le-a cerut polițiștilor să-l ia, aceștia luând această decizie. A precizat că inculpații nu aveau cătușe și nu i-au aplicat vreo legătură la mâini. Martora a susținut că soțul nu a fost violent fizic, ci doar a înjurat și a întrebat „ce wăi?” în mod agresiv, fiind în stare de ebrietate, dar înțelegea ce se întâmpla. În acea zi, a aruncat cu un lighean după ea, dar nu a lovit-o. Soțul nu a avut conflicte anterioare cu poliția, iar în trecut nu existau procese-verbale

sau sesizări privind violența domestică. A mai spus că nu locuiește cu fiul lor, iar acesta era afară când a sosit poliția. Martora Matoșa Valentina a mai declarat că nu i-a plăcut modul în care inculpații au acționat față de soțul său. La data incidentului, aceasta a sunat la 112 și a comunicat că soțul său sare la bătaie și are nevoie de ajutor. Cei doi s-au certat, însă soțul nu a lovit-o, ci s-a liniștit singur și s-a retras în camera lui. În acea seară, în casă se mai afla nepoțelul, iar fiul ei, Matoșa Vladimir, a venit când poliția a sosit; menționează că nu locuiesc împreună, iar fiul stătea afară în timpul intervenției poliției. Polițiștii au rămas la domiciliul martorei aproximativ 20-30 de minute, fără ca aceasta să-și amintească precis durata. *****a filmat cu telefonul întreaga intervenție, stând în pragul ușii camerei. În timpul imobilizării soțului, martora plângea și îi povestea acestuia cum s-a ajuns în acea situație. A văzut cum ambii inculpați i-au sucit mâinile soțului și l-au pus jos, ținându-i mâinile la spate. Ea a observat că nici polițista, nici inculpații nu i-au cerut să scrie plângere împotriva soțului în acea seară. Consideră că *****aflată la volan era o femeie, dar nu ține minte precis din cauza orei. Cunoaște că soțul a fost sancționat cu amendă pentru injurii aduse inculpaților, legat de evenimentul din acea seară. De asemenea, soțul a depus plângere la Procuratură împreună cu martora, fiind inițiativa acesteia să facă acest demers. Soțul i-a spus că în urma loviturilor s-a scăpat pe el, mai ales din cauza păliturilor suferite în mașină. La revenirea acasă după poliție, soțul nu mai era beat, însă se vedea că are dureri. A precizat că a chemat poliția pentru ca aceștia să-i aplice soțului o amendă și să se liniștească. Pentru a evita un conflict în fața nepoțelului de *****, a mers la vecină. Apus compresori pe zona coastelor soțului. Nu a solicitat ambulanța pentru că soțul era rușinos. Atunci când soțul a fost imobilizat, acesta le spunea polițiștilor că îl doare. El doar înjura, nu era violent fizic și nu a lovit pe nimeni. Polițiștii i-au sucit mâinile soțului deoarece acesta îi înjura și se revolta, iar pentru aceasta au fost aplicate sancțiuni, inclusiv amenda. Martora a făcut fotografii cu leziunile soțului, a luat adresa Ministerului Afacerilor Interne și le-a trimis, primind răspuns că organele de la Cahul vor clarifica situația. Pe drum, când voia să trimită materialele, s-a întâlnit cu ***** Lilia căreia i-a povestit intențiile sale. A dorit să afle motivele procedurii polițiștilor. În acea seară când soțul a fost dus la poliție, acesta era îmbrăcat în maiou și șalvari, iar martora i-a dus ciorapi.

Din cauza divergențelor esențiale din cadrul ședinței de judecată, la demersul procurorului s-a dispus citirea în ședința de judecată a declarațiilor martorului, depuse în cursul urmăririi penale, anexate la fila dosarului 23, 24 vol. I.

Astfel, audiată în cursul urmăririi penale martora Matoșa Valentina a declarat că locuiește în satul *****, ***** împreună cu soțul ei Matoșa Anatolie și cu nepoțelul de *****. La 28.11.2022, în jurul orei 16.00, soțul ei a venit acasă în stare de ebrietate și a început să facă scandal, să o înjure și a lovit-o cu pumnii pe corp, după care s-a culcat în pat și striga la ea de acolo. Ea văzând că el nu se liniștește și este agresiv, fiind speriată că o poate bate, a apelat la Poliție la numărul unic 112. În acel moment nepoțelul era la o vecină de-a ei să nu asiste la scandal și în casă erau doar ei doi.

Peste aproximativ 30-40 minute, la fața locului a venit un echipaj de poliție, format din doi polițiști tineri și o fată polițistă. Ea i-a poftit în casă și le-a arătat unde se află soțul, care în acel moment stătea în pat și nu dormea. Atunci văzând poliția, soțul s-a ridicat din pat și a început să o înjure că de ce a chemat poliția, la ce doi bărbați polițiști l-au apucat îndată de mâini încercând să i le răsucească la spate, moment în care soțul a început să opună rezistență fizică adică nu dorea să-i fie răsucite mâinile la spate, atunci acei doi polițiști au aplicat forța mai tare și până la urmă i-au răsucit totuși mâinile la spate și l-au trântit cu fața în jos, încât soțul s-a lovit cu nasul de pragul ușii și s-a julit la nas și i-a curs puțin sânge. În momentul dat fata *****filma cu telefonul.

Atunci ea le-a făcut observație la polițiști să se comporte mai calm cu soțul, dar nu așa de brutal, deoarece ultimul nu era violent în acel moment, el doar se exprima necenzurat și înjura. Apoi ea i-a îmbrăcat pantalonii soțului, că el era imobilizat la podea, după care polițiștii l-au scos în drum la mașina poliției, unde ea i-a adus ciorapii și i-a încălțat. Apoi soțul a fost urcat pe scaunul din spate a mașinii de poliție și cu el din urmă au urcat acei doi polițiști care l-au imobilizat în casă, adică prin părți, iar *****a urcat la volan, și au plecat spre *****, după cum i-au explicat ei pentru a-l documenta pe soț. După asta ea a dormit la o vecină acasă, împreună cu nepoțelul deoarece se temea că dacă soțul revine acasă o poate maltrata în continuare. Între timp ea l-a sunat pe patronul soțului, pe Nebunu Veaceslav și l-a rugat să-l aducă acasă pe soț de la poliție și el a acceptat. În jurul orei 21.00- 21.30, ea l-a sunat pe Nebunu Veaceslav și el i-a zis că l-a adus acasă pe soțul ei, însă ultimul este bătut și se simte rău. După care a doua zi dimineața ea a venit acasă însă fiind supărată pe soț nu a discutat cu el însă a văzut că se simțea rău. Tot atunci pe la orele 13.30 a venit ***** pe nume Lilia și i-a întocmit soțului proces verbal pentru violență domestică, și atunci soțul nu putea să se ridice din pat și în prezența polițistei i-a povestit că pe drum spre *****, acei doi polițiști l-au lovit cu pumnii în regiunea coastelor, și se simte rău. Tot atunci de la ***** a aflat că în privința soțului s-a deschis un dosar pentru că chipurile el ar fi agresat polițiștii.

Cîteva zile după asta soțul se simțea rău însă s-a gândit să se va face bine și până la urmă văzând că durerile nu-i trec la 02.12.2022 a fost la Secția de Primire a Spitalului r. Cahul, unde a făcut un rentghen, care i-a arătat că are o coastă fracturată, după care s-au adresat la medicul legist, iar de acolo au venit la Procuratură unde soțul a depus o plângere penală împotriva acelor doi polițiști care l-au agresat. La fel a văzut pe corpul soțului mai multe vânătăi pe care le-a fotografiat și dorește să prezinte pozele procurorului. Poate confirma că într-adevăr la 28.11.2022 ea a apelat la poliție, ca să o apere de soț, să nu fie agresată, adică nu era împotrivă ca ei să-l înlăture din domiciliu pe soț, ca să nu o bată și să doarmă liniștită acasă și chiar să-l sancționeze pentru violență domestică, însă ea nu dorea ca înseși polițiștii să-i bată soțul și să-i rupă coastele. /f.d.23-24/. Susține cele declarate la urmărirea penală.

Martorul acuzării Nebunu Veaceslav a declarat în cadrul ședinței de judecată că nu cunoaște inculpații, însă a lucrat împreună cu partea vătămată ca *****. Nu își amintește data exactă, posibil să fi fost acum aproximativ 3 ani, când el era la arat, iar Matoșa în acea zi nu a fost la lucru. Matoșa a fost la brigadă dimineața, dar nu avea de lucru și nu se știe când a plecat de la brigadă. În acea zi, martorul nu l-a văzut pe partea vătămată decât seara. În seara respectivă, feciorul lui Matoșa, pe nume Vladimir, l-a sunat și l-a rugat să meargă după tatăl său la poliție pentru a-l aduce acasă. Fiul i-a spus că tatăl său fusese bătut în mașină, deși nu știa de cine, menționând că polițiștii l-au bătut. Martorul nu a observat pe fața lui Matoșa julituri, însă acesta se simțea rău și i-a spus că îl doare pe la coaste. Matoșa i-a spus că a fost bătut de doi polițiști în mașină, fără alte detalii. El a coborât simplu din mașină și a rămas acasă. Matoșa a revenit la lucru după două zile. Martorul nu a mai discutat cu el despre acest caz, dar susține declarațiile date organelor de urmărire penală. Martorul a relatat că poliția a venit în acea seară la casa lui Matoșa din cauza unui conflict avut între partea vătămată și polițiști. Evenimentul a avut loc toamna. Era vizibil că Matoșa se simțea rău și că ceva nu era în regulă cu el. Partea vătămată i-a cerut martorului să-l ducă acasă, motivând că acesta are automobil. Fiul părții vătămate i-a spus că poliția l-a luat pe tatăl său din cauza conflictului cu organele de drept. Nu știe dacă partea vătămată era în stare de ebrietate în acea seară și că nu a simțit miros de alcool. Nu își amintește data exactă când a fost să ia partea vătămată, dar era după ora 20:00. Nu l-a anunțat pe fiul lui Matoșa că l-a adus pe tatăl său. Partea vătămată nu i-a cerut să-l ducă la spital, ci doar acasă.

Ține minte că partea vătămată era îmbrăcată subțire, purtând cămașă și pantaloni sportivi. A văzut partea vătămată în stare de ebrietate, dar nu a observat ca aceasta să fi fost agresivă în acea stare. Nu cunoaște relațiile dintre partea vătămată și soția sa. Partea vătămată mai are o fiică și nu locuiește împreună cu copiii. Matoșa a revenit la muncă după două-trei zile, însă se simțea rău. Partea vătămată nu a solicitat martorului, în calitate de fondator, eliberarea unui certificat medical pentru a nu veni la muncă. De asemenea, nu a fost internat în spital și nu a mers pe concediu medical. Partea vătămată se plângea de dureri la coaste și ulterior, pe parcursul muncii, de dureri la mână.

Din cauza divergențelor esențiale din cadrul ședinței de judecată, la demersul procurorului s-a dispus citirea în ședința de judecată a declarațiilor martorului, depuse în cursul urmăririi penale, anexate la fila dosarului 49 vol. I.

Astfel, audiat în cursul urmăririi penale martorul Nebunu Veaceslav a declarat că, este *****, care se ocupă cu agricultura. Respectiv la întreprinderea lui activează Matoșa Anatolie locuitor al satului *****, *****, în calitate de ***** și *****. La 28.11.2022, ziua Matoșa Anatolie a fost la serviciu până la ora 15.00, după care a plecat acasă. Pe parcursul zilei de 28.11.2022 cât a fost la serviciu, Matoșa Anatolie, din punct de vedere al sănătății se simțea bine, vizibil nu avea careva vătămări corporale, julituri sau zgârieturi pe față sau alte părți corpului, nu avea careva fracturi de coaste sau altceva, adică era sănătos ca de obicei. Ce a făcut Matoșa Anatolie după serviciu la 28.11.2022 el nu știe, deja ulterior a aflat din spusele soției sale Matoșa Valentina, că a fost o ceartă între ei și ultima a chemat poliția care l-a luat pe Matoșa Anatolie l-a *****. Tot la 28.11.2022, în jurul orei 18.00, Matoșa Valentina l-a sunat și l-a rugat să meargă la ***** să-l aducă acasă pe Matoșa Anatolie, după care în jurul orei 20.30 l-a sunat Matoșa Vladimir (fiul lui Matoșa Anatolie) și i-a spus că tatăl lui s-a eliberat și să meargă să-l ia, după care el a plecat cu mașina personală în orașul Cahul, la *****. Ajungând la *****, Matoșa Anatolie îl aștepta în holul de la I etaj, după care ei au mai așteptat cîteva minute, și un polițist le-a spus că pot să plece și ei s-au deplasat spre casă. El a observat că Matoșa Anatolie avea julituri pe față, pe nas și pe obraz și avea vocea schimbată. El l-a întrebat ce s-a întâmplat, la ce Anatolie i-a spus că a fost bătut de poliție, însă nu a specificat cine anume și câți l-au bătut, respectiv el alte întrebări nu i-a pus fiindcă a văzut că se simte rău. Când au ajuns acasă, Matoșa Anatolie cu greu s-a coborât din mașină, și se ținea cu mâna de coasta stângă zicând că a fost pălit în coastă când era transportat la ***** de poliție. El l-a lăsat la poartă (pe Matoșa A.) și a plecat spre casă și ce a fost mai departe nu știe. /f.d.49/.

A menționat că susține cele declarate la urmărirea penală și a mai adăugat că ulterior partea vătămată i-a zis că leziunile de pe față le avea de la materialele de construcție.

Martorul acuzării Cucuruz Vasile a declarat în cadrul ședinței de judecată că nu cunoaște inculpații, însă partea vătămată îi este cunoscută. Nu își amintește data exactă, dar susține că incidentul s-a întâmplat cu unul sau doi ani în urmă. În acea zi, partea vătămată aducea lemne. Martorul l-a întrebat despre o piesă de la tractor și au stabilit să meargă împreună în brigadă, unde au căutat piesa și au băut 1,5 litri de vin în doi, după care fiecare a plecat la domiciliul său. Era după masă. Când Matoșa a plecat acasă, nu avea leziuni corporale, nu se ținea de coaste și nu se plângea de dureri fizice. Martorul nu cunoaște ce s-a întâmplat cu partea vătămată după ce a plecat acasă, iar ulterior nu s-a mai întâlnit cu el. Mai târziu, un prieten pe nume Gicu Grosu i-a povestit că poliția l-a bătut pe Matoșa. Martorul nu își amintește dacă a discutat ulterior cu partea vătămată despre acest incident. El susține declarațiile date organelor de urmărire penală. Peste câteva zile, martorul a fost sunat de Gicu Grosu. Nu știe de unde știe Gicu

Grosu despre eveniment, pentru că inițial s-au sunat pentru alte chestiuni, dar au discutat și despre acest incident.

Din cauza divergențelor esențiale din cadrul ședinței de judecată, la demersul avocatului inculpatului, Stănilă Elena s-a dispus citirea în ședința de judecată a declarațiilor martorului, depuse în cursul urmăririi penale, anexate la fila dosarului 50 vol. I.

Astfel, audiat în cursul urmăririi penale martorul Cucuruz Vasile a declarat că, locuiește în satul *****, ***** și se cunoaște de mai mulți ani cu Matoșa Anatolie din satul *****, *****, deoarece anterior au lucrat împreună în sovhozul din satul *****. Aproximativ 2-3 săptămâni în urmă, data exactă nu ține minte, posibil era la sfârșitul lunii noiembrie 2022, în jurul orei 14.00-15.00 el s-a întîlnit cu Matoșa Anatolie în sat *****, *****, și s-au dus ambii pe teritoriul Brigăzii unde lucrează Matoșa Anatolie, situată între satul ***** și *****, și au consumat ambii 1,5 litri de vin. După care s-au despărțit și fiecare a plecat la sine acasă. Ulterior, de atunci și până în prezent nu s-au mai văzut, deoarece locuiesc în sate diferite. Cât au stat împreună cu Matoșa Anatolie, când au consumat vin, el nu a văzut ca Matoșa Anatolie să aibă careva leziuni vizibile pe corp, pe față sau pe alte părți ale corpului, la fel el nu avea careva coaste rupte, adică nu se ținea de coastă, și în genere nu se jeluia pe nimic, adică era sănătos. Ce s-a întîmplat după ce Matoșa Anatolie a plecat acasă, el nu știe, deoarece după asta nu s-au mai văzut. Despre faptul că Matoșa Anatolie afirmă că în ziua respectivă a fost maltratat de colaboratorii de poliție, el a aflat în timpul audierii, de aceea despre acest fapt nu cunoaște absolut nimic, însă poate spune că atunci când s-au despărțit el era sănătos. Cu ce anume a plecat acasă Matoșa Anatolie el nu mai ține minte, însă posibil a plecat cu bicicleta, că de obicei el venea cu bicicleta la lucru, deoarece trăiește în marginea satului *****, *****, adică în direcția spre Cantemir. Asta-i tot ce cunoaște i ce poate relata. /f.d.50/.

A menționat că posibil ce a declarat la urmărirea penală este mai adevărat. Nu a declarat la urmărirea penală despre Grosu Gicu deoarece nu a fost întreba. Semnăturile îi aparțin. A aflat despre incident de la procuror în timpul audierii.

Martorul acuzării Dîru Eugeniu a declarat în cadrul ședinței de judecată că îi sunt cunoscuți inculpații, fiind foști colegi. La data de 28.11.2022, el activa în calitate de o***** și se afla în biroul de serviciu, situat la *****, în jurul orelor 18:00 seara, când a fost telefonat de către Matoșa Vladimir. Cei doi se cunosc pentru că sunt consăteni. Matoșa Vladimir i-a comunicat că tatăl său, Matoșa Anatolie, fiind în stare de ebrietate și manifestând un comportament agresiv la domiciliu, a deteriorat bunuri și a fost solicitat un echipaj de poliție. De asemenea, Matoșa Anatolie ar fi sărit la bătaie la polițiștii veniți, fiind nevoiți să-l imobilizeze și să-l urce în automobilul de serviciu, deplasându-se către *****. Matoșa Vladimir i-a cerut să aibă grijă ca polițiștii să nu-l bată pe tatăl său. La scurt timp, Dîru Eugeniu a fost telefonat de către Ciobotaru Andrian, care i-a spus că îl sună la rugămintea lui Matoșa Anatolie, comunicând polițiștilor că el este nepotul acestuia, ceea ce nu corespunde adevărului. În acel moment, automobilul se afla încă pe drum spre inspectorat. După aproximativ 10-15 minute, Dîru Eugeniu a ieșit din incinta ***** și a urcat în automobilul personal pentru a se deplasa la domiciliu. La un moment dat, el a observat cum din partea estică a inspectoratului, unde sunt birourile Serviciului de Patrulare, a ieșit Matoșa Anatolie împreună cu inculpații, iar o altă angajată era de asemenea prezentă, însă el nu o cunoștea. Apropiindu-se de Matoșa Anatolie, l-a întrebat cum se simte și dacă nu l-a supărat nimeni. Matoșa Anatolie i-a comunicat că totul este bine și că vrea acasă. Când l-a întrebat ce s-a întâmplat, acesta i-a spus că soția sa este vinovată pentru tot. Atunci, Dîru Eugeniu l-a rugat pe Ciobotaru Adrian să îl anunțe când se va finaliza documentarea cazului, pentru a putea organiza transportul înapoi în satul *****. A spus că s-a deplasat la

domiciliu, iar peste aproximativ o oră l-a sunat pe Ciobotaru Adrian, întrebând dacă mai durează mult, primind răspuns că polițiștii erau deja la o altă ieșire și că Matoșa Anatolie a rămas să aștepte în incinta *****. Peste aproximativ o oră și jumătate, a fost din nou telefonat de Ciobotaru Adrian, care i-a comunicat că Matoșa Anatolie este liber să plece. Dîru Eugeniu i-a cerut lui Ciobotaru să-i transmită lui Matoșa Anatolie să aștepte în hol până va veni fiul său cu un mijloc de transport. Ulterior, l-a sunat pe Matoșa Vladimir și l-a întrebat dacă a găsit transport; acesta i-a comunicat că se va deplasa împreună cu Nebunu Veaceslav. Peste aproximativ două zile, a fost iarăși telefonat de către Matoșa Vladimir, care l-a întrebat ce s-a întâmplat în cadrul documentării cazului, deoarece tatăl său are o coastă fracturată și nu se poate ridica din pat. Dîru Eugeniu i-a răspuns că nu știe nimic despre cazul respectiv și l-a rugat să nu îl mai deranjeze cu întrebări personale. Martorul a mai spus că însuși Matoșa Vladimir l-a întrebat despre cum a fost documentat tatăl său și s-a referit că în timpul documentării s-a întâmplat ceva. Când l-a întrebat pe Matoșa Anatolie cum se simte, polițiștii erau prin preajmă, la o distanță de aproximativ 2 metri. A menționat că documentarea cazului a durat aproximativ două ore, două ore și jumătate, până când partea vătămată a plecat acasă, dar el nu cunoaște detalii despre modul în care polițiștii au documentat cazul. Nu a mai discutat cu nimeni despre acest caz. Despre bunurile deteriorate, i-a comunicat fiul părții vătămate, care i-a cerut să aibă grijă ca polițiștii să nu-l bată pe tatăl său, deoarece acesta a sărit la bătaie. Fiul l-a rugat să aibă grijă, având în vedere că sunt consăteni. Când l-a văzut pe Matoșa Anatolie, acesta mergea normal, iar polițiștii îl urmăreau. Când a întrebat partea vătămată ce s-a întâmplat, își amintește că acesta nu se ținea de nimic.

Martorul acuzării Matoșa Vladimir a declarat în cadrul ședinței de judecată că Matoșa Anatolie este tatăl său, iar pe inculpați nu îi cunoaște. Nu își amintește cu exactitate data, luna sau anul incidentului, dar își amintește că, în jurul orelor 21:30, a fost telefonat de mama sa, Valentina Matoșa, care i-a comunicat că sunt probleme în familie. S-a deplasat la domiciliul părinților și a constatat că tatăl său răcnea la mamă. Mama a solicitat intervenția poliției. În familia părinților nu sunt dese episoade de violență domestică și că aceasta a fost prima dată când s-a solicitat intervenția poliției în asemenea circumstanțe. La fața locului au venit cei doi inculpați și o polițistă. Tatăl său se afla în stare de ebrietate, venind de la muncă. Polițiștii au pătruns în curte și în locuință, iar *****filma. Tatăl său le-a cerut să iasă din casă. Polițiștii nu l-au avertizat că vor aplica forța fizică. I-au răsucit mâinile la spate și l-au pus la podea, fără a încerca să îi pună cătușele; martorul nu a observat cătușe asupra lor. Ambii polițiști l-au imobilizat, aplicând presiune cu genunchii în spatele tatălui, unul din partea stângă și celălalt din partea dreaptă, ridicându-i mâinile foarte sus. Martorul a afirmat că a văzut cu ochii lui cum tatăl a fost trântit la podea și s-a lovit cu fața. Când martorul le-a făcut observație că îl dor mâinile, aceștia i le-au ridicat și mai tare. Tatăl le spunea că îl doare și le cerea să îi dea drumul. Tatăl doar răcnea la polițiști, dar nu înjura și nu se liniștise la sosirea acestora. Martorul a văzut cu ochii lui cum tatăl a fost trântit la podea și s-a lovit cu fața. A precizat de mai multe ori că tatăl nu a sărit la bătaie, ci doar le-a cerut polițiștilor să iasă din casă. Tatăl său a suferit în urma acțiunilor polițiștilor, ajungând să nu se poată ridica din pat. La domiciliul părinților a observat că un geam de la ușa unei camere era spart și cioburi de sticlă erau pe podea. A menționat că podelele sunt laminate, iar pragurile din lemn. Nu înțelege de ce polițiștii au acționat agresiv, mai ales că doar *****vorbea, iar ceilalți doi nu spuneau nimic. Tatăl era servit cu alcool și nu se știe exact de ce mama a chemat poliția. Mama plângea și îl ruga pe tatăl său să se liniștească, în timp ce el continua să le ceară polițiștilor să iasă din casă. Tatăl nu putea opune rezistență, întrucât polițiștii îl țineau cu picioarele pe spate. Ambii i-au răsucit mâinile și le-au ridicat în sus.

Martorul a spus că era treaz, venind direct de la muncă, și că, deși nu a observat aplicarea unor lovituri directe, s-a exercitat presiune fizică asupra tatălui său. Ulterior, l-au condus cu mâinile ridicate spre poartă, în stradă, și l-au urcat în mașina de serviciu, pe bancheta din spate. Tatăl era în chiloți, mama i-a adus ulterior haine. Unul dintre polițiști s-a urcat în spate, nu se poate preciza care, din cauza întunericului, iar *****a urcat la volan și au plecat spre Cahul. După ce poliția a plecat cu tatăl său, el a mers acasă, iar mama a rămas la domiciliu. După acest moment, martorul l-a sunat pe Eugen Dîru și l-a rugat să aibă grijă ca tatăl său să nu fie bătut. L-a rugat pe Nebunu să îl ia pe tatăl său de la poliție între orele 22:00–22:30. Dîru i-a comunicat la telefon că totul este în regulă cu tatăl său. Totuși, a doua zi a aflat că acesta a fost bătut. În seara respectivă, l-a sunat pe Nebunu Veaceslav, care a mers și l-a adus acasă pe tatăl său. La trei sau patru zile după incident, martorul a mers la părinți și a observat că tatăl său avea dureri în zona coastelor. Acesta i-a spus că a fost bătut de polițiștii care l-au luat, adică de inculpați. Nu au discutat în detaliu despre caz. Din perspectiva martorului, tatăl său a fost chinuit fizic în timpul intervenției. Nu a avut vătămări corporale vizibile înainte de venirea poliției. Nu știe dacă în trecut ar fi putut suferi leziuni. Tatăl nu îi povestește prea multe pentru că știe că el va încerca să intervină. Totuși, i-a spus că a fost bătut de poliție și că i s-au pus gazete pe banchetă pentru că s-a scăpat pe el.

A treia zi de la incident, vizual, tatăl nu avea zgârieturi pe față sau alte leziuni evidente. L-a sunat pe Dîru și l-a întrebat cum s-a ajuns în situația în care tatăl său a fost bătut. Dîru i-a spus că la IP nu s-a întâmplat nimic și că nu știe ce s-a petrecut în mașină. ***** i-a spus că tatăl său a stat la pat patru zile. El l-a văzut personal a treia zi la pat, spunând că stătea din cauza durerilor. Nu a chemat medicul și nu știe dacă tatăl s-a tratat ulterior. Nu a discutat cu avocata tatălui său despre caz. După incident, tatăl avea vânătăi în zona coastelor, iar el a constatat că are coaste rupte. Ulterior, mama nu l-a mai chemat la domiciliu din cauza conflictelor cu tatăl. Mama îl liniștea, dar el continua să răcnească. Martorul a fost prezent pe tot parcursul intervenției poliției. A estimat că au trecut 20–25 de minute de la sosirea poliției până când tatăl a fost urcat în mașină. Mama i-a adus hainele în mașină, pentru că inițial a fost scos în chiloți. Tatăl voia să se îmbrace. Dîru i-a spus că s-a întâlnit cu tatăl și l-a întrebat dacă totul este bine, însă acesta nu i-a spus nimic despre vreo bătaie. Tatăl a confirmat ulterior că s-a întâlnit cu Dîru, dar martorul nu cunoaște alte detalii.

Din cauza divergențelor esențiale din cadrul ședinței de judecată, la demersul procurorului s-a dispus citirea în ședința de judecată a declarațiilor martorului, depuse în cursul urmăririi penale, anexate la fila dosarului 32, 33 vol. I.

Astfel, audiat în cursul urmăririi penale martorul Matoșa Vladimir a declarat că, este fiul lui Matoșa Anatolie și la fel locuiește în satul *****, *****, însă într-o altă casă. La 28.11.2022 în jurul orei 16.00 el ca de obicei s-a deplasat la casa părintească din s.*****, deoarece la această oră ia cina la părinți acasă. Ajungând la părinți acasă a intrat în casă și a văzut că acolo erau geamuri sparte, era o dezordine în casă, mama Valentina era speriată, iar tatăl Anatolie era în stare de ebrietate culcat în pat în dormitorul său. De la mama a aflat că tata fiind beat făcea scandal în casă, a deteriorat sticla de la geamul ușii din casă și se purta agresiv, și respectiv ea a chemat poliția. În jurul orei 17.00 a venit un echipaj de poliție, format din 2 polițiști- bărbați și o fată polițistă, toți erau tineri. Polițiștii au intrat în casă cu acordul mamei, iar el a rămas în ogradă și privea ce se întâmplă în interior deoarece ușile erau deschise și în acel moment tata a ieșit din dormitor fiind îmbrăcat în chiloți și cămașă mai groasă, și a început să răcnească la polițiști ca ei să iasă din casa lui. El nu a văzut ca tata să fi încercat să lovească cumva polițiștii sau să-i traumeze într-un oarecare mod, el doar fiind beat striga ca ei să iasă din casă și în acel moment, ambii polițiști de gen bărbătesc fără să-l avertizeze, l-au apucat brusc pe tata de ambele mâini i

le-au răsucit brutal la spate, de la ce tata i-a rugat să-l sloboade la mâini, însă ei dimpotrivă l-au trântit la podea cu fața în jos, în urma cărui fapt tata s-a lovit cu fața de pragul ușii dormitorului. După care ambii polițiști îl țineau apăsat la podea cu fața în jos, iar fata *****a început să filmeze dintr-o parte cu telefonul mobil. În continuare deoarece tata se opunea, acei doi polițiști îl țineau imobilizat la podea și îl îndesau cu mâinile și genunchii pe corp, ca tata să nu se ridice, totodată i-au răsucit mâinile la spate ridicându-le exagerat de sus, astfel încât tata gemea de durere, însă careva cătușe nu i-au aplicat. Atunci el le-a făcut observație la polițiști să-l sloboade la mâini, deoarece îi provocau dureri tatălui, după care polițiștii pînă la urmă l-au ridicat de jos pe tata și mama a încercat în casă să-i îmbrace pantalonii tatălui, însă nu putea deoarece el se zbătea, respectiv acei doi polițiști și l-au scos pe tata din casă, așa cum era îmbrăcat doar în chiloți și cămașă și cu picioarele goale și l-au dus în drum la mașina poliției, unde mama i-a adus tatălui pantalonii, ciorapii și încălțăminte și le-a transmis polițiștilor hainele tatălui, deoarece ultimul se opunea și nu dorea să fie îmbrăcat. După care polițiștii l-au urcat așa dezbrăcat pe tata în automobilul poliției pe bancheta din spate și au urcat și ei împreună cu el ținându-l de mâini, deoarece tata se opunea, adică polițiștii au urcat prin părți iar fata *****a urcat la volan, după care s-au pornit spre *****, pentru documentarea tatălui pe faptul scandalului de acasă. Astfel automobilul a mers în direcție opusă vreo 50-100 metri, după care s-a oprit, și doar a văzut pe întuneric, că cineva a coborât de la volan și altcineva a urcat, însă cine anume n-a văzut că era întuneric pe stradă. După care automobilul poliției de model Dacia Duster s-a întors înapoi și a ieșit la traseu și au plecat spre or. Cahul. La fel și el a plecat la sine acasă. După care în jurul orei 20.00 pe el l-a sunat consăteanul lor Dîru Eugen, care lucrează polițist și i-a spus să trimită pe cineva să-l aducă acasă pe tata, la ce el l-a telefonat pe patronul tatălui Nebunu Veaceslav și l-a rugat să meargă la Cahul să-l aducă de la Poliție pe tata și el a fost de acord, însă ce a fost ulterior nu știe.

La 30.11.2022 el din nou a venit la părinți acasă și mama i-a povestit că tata stă culcat în pat și îl doar coastele și se simte rău și că tata i-a povestit că acei polițiștii l-au bătut în mașină, însă nu i-a relatat în ce mod și unde l-au lovit, dar nici el nu s-a interesat, după care a plecat acasă. Cine sunt acei doi polițiști care l-au trântit jos pe tata și apoi îl îndesau cu genunchii, el nu știe, însă a aflat pe unul din ei îl cheamă „Ciobotaru”, altceva nu cunoaște. Fata *****nu a aplicat careva acte de violență în privința tatălui, ea doar a filmat dintr-o parte. El crede că acei doi polițiști au acționat incorect, deoarece ei îl chinuiau pe tata, l-au trântit brutal la podea fără necesitate cu toate că era ținut de amândouă mâini, apoi ba îl trăgeau de mâini, ba i le răsuceau la spate, ba îl îndesau cu mâinile și genunchii, cu toate că puteau simplu să-i pună cătușele la spate fără să-i provoace careva dureri, însă careva cătușe nu s-au aplicat. Mama nu era împotrivă ca tata să fie escortat la poliție în vederea documentării, însă el nu trebuia să fie maltratat sau supus unor dureri fizice neîntemeiate. Poate spune că el nu cunoaște cu cine tata a consumat alcool la 28.11.2022, însă până la intervenția poliției, tata nu avea careva leziuni, nu avea coaste rupte sau alte vătămări. /f.d.32-33/.

A mai adăugat că, *****s-a urcat în spate în mașină apoi peste 50-100 metri s-a urcat la volan. Din pragul ușii el vedea acțiunile și ce făceau inculpații în cameră. Tatăl său a fost scos din cameră haine ulterior mama lui ia adus hainele. A menționat că ține minte mai bine cele declarate în ședința de judecată decât acum doi ani în urmă.

Totodată de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și al vinovăției acestora în comiterea infracțiunii, după cum urmează din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale și examinate în şedinţa de judecată:

Plângerea lui Matoșa Anatolie din 02.12.2023, prin care a solicitat tragerea la răspundere doi colaboratori de poliție care la datat de 28.11.2022 în jurul orei 17;00 l-au pus la podea în locuința sa, ulterior în procesul deplasării spre ***** l-au lovit ambii cu pumnii în regiunea coastelor. /f.d.2/.

Raport de constatare (medico-legală) nr.202211P0643 din 05.12.2022. Potrivit concluziei s-a constatat: la examinarea cet. Matoșa Anatolie, anul nașterii *****, s-a depistat: excoriație pe nas din stânga, echimoză pe gît din dreapta, echimoze în regiunea claviculei drepte, fractura coastei VII pe linia axilară anterioară din stânga, echimoze pe ambii umeri, echimoză și escoriații pe brațul stîng, formate legale la acțiunea traumatică cu obiect contondent dur, posibil n circumstanțele indicate, au vechimea de cca 3-6 zile, condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și se califică ca vătămare medie. Reieșind din localizarea și caracterul leziunilor corporale depistate, cauzarea lor în ansamblu la o cădere din poziția statică este posibil probabilă. Conform Protocolului de la Istambul, versiune revizuită 2009, leziunile puteau fi cauzate în circumstanțele descrise, dar nu prezintă o formă specifică a acestora și pot avea multiple alte cauze. /f.d.4-9/.

Ordonanță și proces verbal de ridicare de la Matoșa Valentina 6 (șase) poze color cu Matoșa A, în temeiul căreia s-a dispus ridicarea de la Matoșa Valentina 6 poze color în care se pot observa urmărire agresiunii fizice ale lui Matoșa Anatolie. /f.d.26-27/.

Șase poze color cu Matoșa Anatolie, ridicate de la Matoșa Valentina. /f.d.28-30/.

Ordonanță și proces verbal de ridicare de la Turceac Ana Maria, 5 (cinci) fișiere video. /f.d.40-41/.

Ordonanță și proces verbal de ridicare de la Turceac Ana Maria, 2 (două) fișiere video. /f.d.42-43/.

Proces verbal de examinare a fișierelor video. /f.d.44-46/.

Pachetul nr.1 „A", în care se conține un DVD-R „Maxell" cu 7 fișiere video. /f.d.47/.

Proces verbal de cercetare la fața locului în domiciliul lui Matoșa Anatolie cu pachetul nr.1 și cu tabel foto. /f.d.52-57/.

Ordonanță și proces verbal de ridicare de la Matoșa Valentina a unei pelicule radiologice nr.3297 pe numele Matoșa A. și unei foi format A-4 -copia descrierii peliculei radiologice nr.3297./f.d.58-59/.

Peliculă radiologică nr.3297 din 02.12.2022 pe numele Matoșa Anatolie. /f.d.60/.

O foaie format A-4 reprezentând copia descrierii peliculei radiologice nr.3297. /f.d.61/.

Extras din ordinul IGP nr.202 ef din 06.05.2020 pe Ciobotaru Adrian. /f.d.84/.

Copia fișei postului lui Ciobotaru Adrian. /f.d.85-87/.

Extras din ordinul ***** nr.3 ef din 20.01.2022 pe Perju Ion. /f.d.90/.

Copia fișei postului Perju Ion. /f.d.91-93/.

Copia programului de activitate a grupei operative din 28.11.2022 /f.d.100/.

Extras din ordinul *** nr.16 ef din 02.04.2021** pe Ciobotaru A. /f.d.101/.

Extras din ordinul *** nr.25 ef din 13.05.2022** pe Perju I. /f.d.102/.

Raport de expertiză judiciară nr. 202211D0442 din 19.12.2022, potrivit căruia la examinarea documentelor prezentat pe numele Matoșa Anatolie, a.n.***** s-au constatat: 1.Excoriație pe nas din stânga, echimoză pe gât din dreapta, echimoză în regiunea claviculei drepte, fractura coastei VII pe linia axilară anterioară din stânga, echimoze pe ambii umeri, echimoză și excoriații pe brațul stâng, formate la acțiunea traumatică cu obiect contondent dur și au vechimea de cca 3-6 zile. Excoriație pe nas din stânga, echimoză pe gât din dreapta, echimoză în regiunea claviculei drepte, echimoze pe ambii umeri, echimoză și excoriații pe brațul stâng,

fiecare din ele, separat se califică ca vătămare neînsemnată. Fractura coastei VII pe linia axilară anterioară din stânga condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și se califică ca vătămare medie. 2.Reieșind din localizarea multipolară a leziunilor depistate, caracterul lor, mai mult probabil că au fost cauzate la acțiunea traumatică directă- lovitură cu obiect contondent dur cu suprafața limitată, cum ar fi pumnul, dar cauzarea leziunilor cum ar fi: excoriații pe nas, echimoză în regiunea claviculei drepte, echimoze pe ambii umeri, puteau fi cauzate în urma imobilizării la podea. 3. Fractura coastei VII din stânga pe linia axilară anterioară putea fi cauzată atât la lovitură cu pumnul, cât și la acțiunea traumatică prin compresiune cu genunchiul sau mâna, în timpul când victima este imobilizată la podea, dar nu se exclude categoric mecanismul căderii și lovirii de obiect contondent dur cu suprafața limitată. Conform protocolului de la Istanbul, versiune revizuită 2009, leziunile sus-indicate puteau fi cauzate de trauma descrisă în circumstanțele indicate, dar nu prezintă o formă specifică a acestora șiu pot avea multe alte cauze- sunt în corelație. /f.d.110-111/.

Proces verbal de confruntare dintre Matoșa Anatolie și învinuitul Ciobotaru A. /f.d.216/.

Proces verbal de confruntare dintre Matoșa Anatolie și învinuitul Ciobotaru A. /f.d.217/.

Raport de expertiză judiciară nr.22335A0176/10-BIEJ din 04.04.2023, potrivit cărui: 1. Partea vătămată Matoșa Anatolie în prezent, cât și în trecut, nu suferă și nu a suferit de tulburări psihice, este fără dereglări psihice. 2. Conform stării psihice, partea vătămată Matoșa Anatolie la momentul aplicării a actelor de violență în privința lui nu suferea de vreo tulburare psihică, care l-ar fi lipsit de posibilitatea de a-și da seama de caracterul acțiunilor comise în privința sa. 3. Partea vătămată Matoșa Anatolie în prezent, cât și la momentul pretinsei aplicări a actelor de violență nu manifestă și nu a manifestat careva tulburări de personalitate. 4. Reieșind din starea sa psihică, partea vătămată Matoșa Anatolie este capabil de a percepe just împrejurările ce au importanță pentru procesul penal și este apt de a depune declarații despre ele. 6. Reieșind din starea sa psihică, partea vătămată Matoșa Anatolie este apt de a depune declarații pe cazul dat. Veridicitatea declarațiilor nu ține de competența expertului judiciar psihiatru. 7.,8.,9.,10.,11.,12. „Întrebarea nr. „7.,8.,9.,10.,11.,12” nu ține de competența expertizei psihiatrico-legale. În urma examinărilor clinico-psihologice legale, în conformitate cu circumstanțele cazului și întrebările înaintate spre soluționare, expertul a ajuns la următoarele concluzii: 5. Reieșind din tabloul clinic psihologic al expertizatului Matoșa Anatolie, gradul de dezvoltare intelectuală corespunde cu vârsta acestuia, studiile obținute și mediul în care s-a dezvoltat. 6. Reieșind din caracterul, dezvoltarea psiho-fiziologică și intelectuală a expertizatului Matoșa Anatolie, desemnat la momentul examinării, se determină deplina capacitate a numitului de a percepe, memora și reproduce adecvat circumstanțele importante pentru cauza penală. Veridicitatea declarațiilor nu poate fi apreciată de către expertul psiholog, deoarece nu ține de competența acestuia. 7., 8. Reieșind din tabloul clinic psihologic al expertizatului Matoșa Anatolie, desemnat la momentul examinării, numitul nu manifestă semne de traumă psihologică și nici consecințele acesteia. 9. Reieșind din tabloul clinic psihologic al expertizatului Matoșa Anatolie, desemnat în condițiile examinării la instituția de expertiză, numitul nu manifestă tendința insinuării celor percepute. Deci, numitul poate da o apreciere corectă a circumstanțelor cazului cercetat. 10. Constatările psihologice consemnate cu referință la expertizatul Matoșa Anatolie sunt în concordanță cu pretinsele acțiuni, la care pretinde numitul că a fost supus. 11. Constatările psihologice consemnate cu referință la expertizatul Matoșa Anatolie, au apărut ca reacție tipică la stres, în cadrul contextului cultural și social al acestuia și s-au compensat în timp prin intermediul

resurselor proprii. 12. Tabloul clinic psihologic al expertizatului Matoșa Anatolie, desemnat în cadrul examinării, este în corelație cu alegațiile numitului despre pretinsele acte de violență, la care pretinde numitul că a fost supus. /f.d.231-239/.

Din partea apărării s-a solicitat administrarea probelor apărării în cadrul examinării cauzei penale.

- **Rezultatele anchetei de serviciu** desfășurată în privința angajaților din cadrul *****, Ciobotaru Adrian și Perju Ion.
- **Încheierea privind rezultatele examinării sesizării lui Matola Valentina**.
- **Proces-verbal de audiere a persoanei în privința căreia a fost pornit proces contravențional, Matoșa Anatolie**.
- **Proces verbal cu privire la contravenție întocmit în privința lui Matoșa Anatolie în comiterea contravenției prevăzute de art. 353 alin. (2) Cod contravențional**.
- **Încheierea pe materialul precăutat din 20.12.2022**.
- **Hotărârea judecătoriei Cahul sediul Central din 12 ianuarie 2023**, în temeiul căreia Matoșa Antolie a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 353 alin.(1) și (2) Cod contravențional.

Martorul apărării Ceban Alexandru a declarat în cadrul ședinței de judecată că a întocmit raportul de expertiză judiciară din data de 19.12.2022. A menționat că mecanismele de formare a leziunilor sunt descrise în raport. A fost examinat pacientul și documentația medicală. Persoana a fost examinată atât de el personal, cât și în baza documentelor medicale, cum ar fi radiografia cutiei toracice. La examinarea fiecărei persoane se culege anamneza, adică circumstanțele din cuvintele persoanei, adică ceea ce a avut loc. În raportul de constatare este scris ce a povestit pacientul/persoana. În cadrul efectuării expertizei, răspunsurile în concluzii se bazează anume pe întrebările care au fost înaintate spre soluționare de către procuror, și s-a străduit să răspundă în conformitate cu întrebările. La punctele 2-3, a separat răspunsurile în dependență de întrebările formulate și mecanismul de formare. La punctul 2 s-au separat leziunile care puteau fi cauzate în urma imobilizării la podea, care pot fi și concomitente în timpul imobilizării sau acționării concomitente cu obiectul contondent dur cu suprafața limitată. Nu a putut spune concret – pumnul, genunchi – poate fi și, și. La punctul 3, în cazul dat este vorba despre fractura coastei 7 stânga, iar mecanismul cauzării este prin compresiune, cât și la lovitura cu obiect contondent dur cu suprafața limitată. Acesta este mecanismul de formare a leziunii la coastă. A precizat că fractura putea fi din poziție ortostatică, când omul stă în picioare, dacă a aterizat pe un obiect dur cu suprafață limitată. Nu a putut spune cu certitudine cum anume s-a format fractura coastei a 7-a din stânga – de la compresiune, de la lovire sau cădere pe o suprafață limitată. Fracturarea coastei se formează din lovitură, dar are loc și compresiunea oricum. Este necesar de oferit gradul de corelație între trauma descrisă și leziunile depistate, deoarece acestea nu prezintă o formă specifică și pot avea multe alte cauze. Bicicleta nu se exclude, că la fel este un obiect contondent dur cu suprafață limitată. A afirmat că a făcut trimitere la Protocolul de la Istanbul în raportul de expertiză, din motiv că este obligatoriu de dat un grad de corelație conform protocolului. Nu se exclude faptul că victima putea fi supusă unor acțiuni violente. Fractura putea fi cauzată prin compresiune. Leziunile corporale provocate nu prezintă o formă specifică, dar pot avea multe alte cauze. A indicat că excoriațiile pe nas, echimoza pe clavicule, gât, pe umeri, pe brațul stâng sunt provocate de la acțiunea traumatică cu obiect contondent dur, ca lovire și frecțiune. A declarat că nu este competent să dea răspuns la întrebarea dacă leziunile au fost cauzate în urma acțiunilor de tortură.

Cu privire la analiza probelor și încadrarea juridică.

Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală, *instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanța își întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.*

În conformitate cu prevederile art. 389 alin. (1) din Codul de procedură penală, *sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergenţele apărute au fost lichidate şi apreciate în modul corespunzător.* Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că, *sentinţa de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declaraţiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale şi citite în instanţa de judecată în absenţa lor.*

La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată, la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte erga omnes, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

Astfel, vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, a stabilit fapta incriminată de lege ca infracțiune, iar îndoielile care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului.

Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpaților a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului şi libertăților fundamentale, inculpaților le-a fost adusă la cunoștință atât natura şi cauza acuzației aduse, cât şi probele pe care se fundamentează aceasta, care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin ordonanța de punere sub învinuire şi rechizitoriul întocmit.

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie şi necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum şi diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei).

Astfel, audiind participanţii la proces, analizând circumstanțele cauzei constatate în ședința de judecată, studiind materialele cauzei penale şi analizând probele acumulate în totalitatea lor, instanța de judecată ajunge la concluzia, că, vina inculpaților a fost dovedită în totalitate, dincolo de orice dubiu rezonabil, iar acţiunile acestora au fost încadrate corect în baza art.166[1] alin.(2) lit.

c), f) Cod penal, conform indicilor: *„Cauzarea intenţionată a unei dureri şi a suferinţei fizice, şi psihice, care reprezintă tratament inuman şi degradant, de către o persoană publică, săvârşit de 2 persoane şi care din imprudenţă au cauzat o vătămare medie integrităţii corporale şi sănătăţii”*.

În acest mod, instanța de judecată subliniază că şi-a bazat constatările sale pe probele verbale şi în scris prezentate, dar şi în analiza faptului dacă acuzările sunt bine justificate conform standardului de dovadă, care este acel al „în afara dubiilor rezonabile”, or astfel de dovadă poate rezulta din coexistența deducerilor suficient de puternice, clare şi concordante sau a similarelor prezumții de fapt necombătute, iar adițional, poate fi luat în considerație comportamentul părților când sunt obținute dovezile (hotărârea Irlanda c. Regatului Unit din 18 ianuarie 1978, seria A nr. 25, p. 65, alin. 161).

În corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) din Codul de procedură penală, *probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.*

Pe plan național, articolul 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că *sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile administrate în conformitate cu prevederile Codului*, iar articolul 95 alin. (2) *stabileşte că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probelor.*

În continuare, în conformitate cu art.101 alin.(1) şi (2) din Codul de procedură penală, *fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.*

În acest context prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, *toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe şi verificarea sursei de proveniență a acestora*.

La caz, instanța susține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deşi articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabileşte reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național (Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie 2016, § 83), or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri (Bykov v. Rusia [MC], 10 martie 2009, § 89, Prade v. Germania, 3 martie 2016, §33, Dimitrov și Momin v. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62).

Instanța de judecată constată că, probele administrate în prezenta cauză respect exigențele stabilite de art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, acestea fiind pertinente, concludente, utile și veridice, iar toate probele examinate în ansamblu, coroborează între ele și confirmă învinuirea adusă inculpaților.

Astfel, instanța expune că partea apărării, a avut accesul în egală măsură la cercetarea probelor nemijlocit în ședința de judecată inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală.

În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1-4 Codul de procedură penală, *instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în*

următoarea consecutivitate : 1) dacă a avut loc fapta de săvârşirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârşită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârşirea acestei infracţiuni.

Analizând probele administrate la etapa urmăririi penale și cercetate în ședință de judecată, apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinenței, concludenții, veridicității și utilității, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată constată că dincolo de orice dubiu rezonabil vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166[1] alin.(2) lit. c), f) Cod penal, a fost dovedită deplin.

Standardul dincolo de orice îndoială rezonabilă (beyond reasonable doubt) a fost conturat în jurisprudența Curții Europene și presupune că pentru a putea fi pronunțată o soluție de condamnare, acuzația trebuie dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă. Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil și instituie în sarcina acuzării obligația de a proba toate elementele vinovăției într-o manieră aptă să înlăture dubiul (Bragadireanu v. România, 6 decembrie 2006; Orhan v. Turcia, 18 iunie 2002).

La caz, instanța reține că probatoriul administrat în cursul urmăririi penale în cauză și examinat pe parcursul cursul cercetării judecătorești a răsturnat fără incertitudine prezumția de vinovăție ai cărei beneficiar au fost inculpații Ciobotaru Adrian și Perju Ion.

Prin urmare, apreciind fiecare probă la prezenta speță din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată a ajuns la concluzia că vina inculpaților Ciobotaru Adrian și Perju Ion în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166[1] alin.(2) lit. c), f) Cod penal Cod penal se confirmă prin cumulul de probe administrate şi nominalizate supra, şi anume prin declarațiile părții vătămate, declarațiile martorilor şi probele scrise cercetate din materialele dosarului, care coroborează între ele şi demonstrează incontestabil vina inculpaților în comiterea infracțiunii.

Pentru stabilirea vinovăției sau nevinovăției inculpaților, întru determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală la art. 166[1] alin. (2) lit. c) și f) din Codul penal, instanța de judecată găsește necesar de a purcede la analiza infracțiunii imputate, prin prisma tuturor semnelor și elementelor componente inerente infracțiunii de cauzarea intenționată a unei dureri și a suferinţei fizice, și psihice, care reprezintă tratament inuman și degradant, de către o persoană publică, săvârșit de 2 persoane și care din imprudență au cauzat o vătămare medie integrității corporale și sănătății.

Instanța de judecată reține că conform doctrinei obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art. 166[1] alin. (2) lit. c) f) din Codul penal, în varianta imputată lui Ciobotaru Adrian și Perju Ion, are un caracter multiplu: *obiectul juridic principal* îl formează relațiile sociale cu privire la demnitatea persoanei; *obiectul juridic secundar* îl constituie relaţiile sociale cu privire la integritatea fizică sau psihică a persoanei, apărate împotriva tratamentului inuman ori degradant. Infracțiunea imputată, la caz, are obiect material. Acesta există în cazul în care infracțiunea analizată presupune influențarea nemijlocită infracțională asupra corpului persoanei.

În prezenta speță inculpații Ciobotaru Adrian și Perju Ion au adus atingere relaţiilor sociale cu privire la interdicția ce incumbă agenților statului (aflându-se în exercițiul funcțiunii de menținere a ordinii publice) de a recurge la tortură, tratament inuman sau degradant, fapt ce rezultă din Raportul de expertiză judiciară nr. 202211D0442 din 19.12.2022, potrivit căruia la

examinarea documentelor prezentat pe numele Matoșa Anatolie, a.n.***** s-au constatat vătămare neînsemnată și vătămare medie integrității corporale și sănătății.

Victima poate fi nu doar persoana care se află sub arest sau care execută o pedeapsă privativă de libertate. Această calitate o poate avea și persoana reținută, percheziționată, adusă forțat, supusă unor măsuri de siguranță, supusă tratamentului psihiatric, supusă acțiunii mijloacelor speciale etc. În alți termeni, se are în vedere orice persoană supusă unor măsuri de constrângere având la bază exercițiul autorității publice.

Latura obiectivă a infracțiunii analizate are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea sau inacțiunea de cauzare a durerii fizice sau psihice care reprezintă tratament inuman sau degradant; 2) urmările prejudiciabile sub forma vătămări, durerii fizice sau psihice; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Instanța de judecată reține că potrivit art. 3 CEDO nimeni nu poate fi supus torturii, nici pedepselor sau *tratamentelor inumane ori degradante*. Prin „tratament inuman" se înțelege acele acte prin care se provoacă victimei leziuni sau suferințe fizice şi morale, susceptibile de a-i produce puternice tulburări psihice; prin „tratament degradant" se are în vede tratamentul care-i *provoacă victimei sentimente de teamă, de neliniște şi de inferioritate, de natură a o umili, a o înjosi, și eventual de a-i înfrânge astfel rezistența fizică și morală*.

Altfel spus, în sensul articolului incriminat, tratamentul inuman constituie nu o simplă „brutalitate", ci este suficient de gravă. Pentru a incrimina fapta de tratament inuman, legiuitorul a recurs la o formulare generalizată și laconică, limitându-se la indicarea în textul de lege prevăzut la alin. (1) art. 1661 din Cod penal a urmărilor prejudiciabile desemnate prin expresia „cauzarea unei dureri sau a suferinței fizice ori psihice", fără a condiționa existența acestei varietăți de rele tratamente de nici o împrejurare specială, astfel încât să fie supuse punibilității toate formele în care se poate manifesta un tratament inuman sau degradant.

În această ordine de idei, instanța apreciază tratamentul inuman ca fiind acel tratament care provoacă victimei leziuni (prejudiciu corporal efectiv) sau suferinţe fizice ori psihice, susceptibile a produce intense tulburări psihice, depășind nivelul minim de severitate al tratamentului degradant, dar care totodată nu atinge nivelul şi natura urmărilor prejudiciabile specifice torturii.

Mai mult, în concepţia CtEDO, frica de agresiunea fizică ulterioară din partea unui terţ este suficient de serioasă astfel încât implică suferinţă și anxietate care evoluează întrun tratament inuman în sensul art. 3 din Convenţie. Tratamentul degradant constituie maltratarea care este de natură să provoace victimei sentimente de frică, durere și inferioritate, capabilă să o umilească și înjosească și să stopeze orice posibilitate de a opune rezistenţă fizică sau morală.

Pentru a determina dacă o anumită formă de tratament este „degradantă" în sensul art. 3, CtEDO se ţine cont de faptul dacă scopul acestui tratament a fost de a umili și de a înjosi persoana și dacă, în ceea ce privește consecinţele, acest tratament a afectat negativ personalitatea ei, într-un mod incompatibil cu art. 3. Cu toate acestea, CtEDO a precizat că „absenţa unui asemenea scop nu poate exclude categoric o constatare a încălcării art. 3".

Ținând cont de jurisprudența CtEDO în cauzele contra Moldovei, putem identifica următoarele modalități faptice ale tratamentului inuman și degradant ce se înscriu în dispoziția art.1661 Cod penal:

– violența fizică aplicată de către polițiști, care nu atinge intensitatea unei torture (Colibaba contra Moldovei [24, §51], Fiodorov contra Moldovei [29, §69] etc.);

– excesul de forţă la reţinerea persoanei sau în alte circumstanţe, în cazul în care aplicarea violenţei este permisă de lege, dar forţa la care se recurge este vădit neproporţională situaţiei (Victor Savițchi contra Moldovei [218, §69], Petru Roșca contra Moldovei [43, §50] etc.);

– neacordarea asistenţei medicale de bază şi lipsa unei asistenţe medicale corespunzătoare persoanelor deţinute (Boicenco contra Moldovei [17, §119], Holomiov contra Moldovei [32, §121], Veretco contra Moldovei [47, §46] etc.);

– încarcerarea solitară pentru perioade îndelungate cu o singură oră de plimbări pe zi (Ivanţoc şi alţii contra Moldovei şi Rusiei [37, §124]).

La caz, instanța de judecată stabilește că este prezent excesul de forță, aplicată de colaboratorii de poliție, aplicată față de partea vătămată și care cade sub incidența prevederilor Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr.320 din 27.12.2012, care reglementează principiile de activitate a Poliției și art.4 alin.(1), art.5 alin.(1), art.6 din Legea privind modul de aplicare a forței fizice, a mijloacelor speciale şi a armelor de foc nr.218 din 19.10.2012, care reglementează particularitățile aplicării forței fizice.

În ipoteza dată, instanța de judecată reține că, în cazul de față și-a găsit confirmarea deplină cauzarea intenţionată de dureri și suferinţe fizice, care reprezintă tratament inuman și degradant, săvârșite asupra părții vătămate Matoșa Anatolie, manifestate prin excoriație pe nas din stânga, echimoză pe gât din dreapta, echimoză în regiunea claviculei drepte, fractura coastei VII pe linia axilară anterioară din stânga, echimoze pe ambii umeri, echimoză și excoriații pe brațul stâng, formate la acțiunea traumatică cu obiect contondent dur și au vechimea de cca 3-6 zile. Excoriație pe nas din stânga, echimoză pe gât din dreapta, echimoză în regiunea claviculei drepte, echimoze pe ambii umeri, echimoză și excoriații pe brațul stâng, fiecare din ele, separat se califică ca vătămare neînsemnată. Fractura coastei VII pe linia axilară anterioară din stânga condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și se califică ca vătămare medie ce i-au generat acesteia o stare de durere acută, disconfort psihic și o afectare semnificativă a demnității umane.

Totodată, suferințele psihice provocate de modalitatea de intervenție – trântirea la sol, presarea corpului cu genunchii în zona toracelui și aplicarea de lovituri în automobilul de serviciu în timpul transportării părții vătămate la *****, au amplificat caracterul degradant al tratamentului aplicat. Din ansamblul probatoriului administrat în cauză, rezultă fără echivoc că inculpații, acționând împreună, au depășit limitele rezonabile ale utilizării forței, încălcând principiul proporționalității, legalității și necesității în aplicarea măsurilor de imobilizare și escortare. Chiar dacă victima se afla în stare de ebrietate și manifesta inițial un comportament ostil, imobilizarea sa totală și lipsa oricărei agresiuni active ulterioare acesteia eliminau justificarea legală a continuării folosirii forței fizice. Aplicarea repetată a genunchilor pe corpul victimei și lovirea acesteia în mijlocul de transport al poliției așa cum rezultă din declarațiile coerente și concordante ale părții vătămate și martorilor oculari, demonstrează o atitudine vădit abuzivă, lipsită de necesitate operațională și contrară obligațiilor legale ale funcționarului public cu statut special.

La caz, instanța de judecată stabilește că cele constatate în rapoartele de expertiză sunt rezultatul aplicării tratamentelor inumane ori degradante de către *****, numit în funcție în baza Ordinului IGP al ***** și confirmat în funcție în baza ordinului ***** ***** Ciobotaru Adrian și *****, numit în funcție în baza *****, Perju Ion, activitatea cărora cade sub incidența prevederilor Legii nr.320 din 27.12.2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului.

Legătura de cauzalitate dintre faptele lui Ciobotaru Adrian și Perju Ion și urmărire prejudiciabile provocate părții vătămate Matoșa Anatolie, caracterul acţiunilor violente săvârșite

asupra părții vătămate de către inculpați, care depășesc nivelul minim de severitate al unui tratament inuman și degradant, este dovedit de o manieră clară și indubitabilă prin Raportul de expertiză judiciară nr.202211D0442 din 19.12.2022, care concluzionează că potrivit Protocolului de la Istanbul versiune revizuită 2009, leziunile corporale prezente la partea vătămată Matoșa Anatolie puteau fi cauzate de trauma descrisă în circumstanțele indicate dar nu prezintă o formă specifică a acestora și pot avea multe alte cauze – sunt în corelație.

În cauza dată a fost demonstrat că contrar prevederilor art.2 al Legii nr.320 din 27.12.2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, precum și conform fișei de post, misiunea de a apăra drepturile și libertățile fundamentale ale persoanei prin activități de menținere, asigurare și restabilire a ordinii și securității publice, de prevenire, investigare și de descoperire a infracțiunilor și contravențiilor, fiind în virtutea legii persoană cu funcţie de răspundere, contrar prevederilor art.3 din Convenţia Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului şi Libertăţilor Fundamentale adoptată la Roma la 04.11.1950, ratificată de Republica Moldova la 12.09.1997, art.24 din Constituţia Republicii Moldova, art.4 alin. alin.(2), (3) din Legea nr.320 din 27.12.2012, cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, precum și art.5 alin. 1) și (2) din Legea nr.218 din 19.10.2012 privind modul de aplicare a forței fizice, a mijloacelor speciale și a armelor de foc, care îl obligau să nu supună pe nimeni la tratament inuman, să contribuie la respectarea intereselor statului şi la menţinerea ordinii publice, să aplice forţa fizică şi mijloacele speciale exclusiv în condiţiile legii, să respecte drepturile şi libertăţile omului, inculpații Ciobotaru Adrian și Perju Ion au comis tratament inuman și degradant în raport cu partea vătămată Matoșa Anatolie.

Vinovăția în acuzația de tratament inuman și degradant comis de inculpații Ciobotaru Adrian și Perju Ion, în raport cu partea vătămată Matoșa Anatolie, reiese din declarațiile părții vătămate, care menționează că: *în seara zilei de 28 noiembrie 2022, după ce a adormit, a fost trezit de prezența polițiștilor în locuință, care au pătruns fără a i se adresa întrebări și, în lipsa unei agresiuni din partea sa, i-au sucit mâinile la spate, l-au trântit la podea și l-au ținut apăsat cu genunchii pe spate, cauzându-i dureri severe. Acesta a relatat că, în momentul doborârii, s-a lovit cu fața de pragul camerei, fapt care i-a provocat o leziune nazală evidentă. Ulterior, a fost ridicat și condus către autoturismul poliției, încă având mâinile sucite la spate. A fost urcat pe bancheta din spate între cei doi inculpați, iar pe durata transportului spre IP Cahul a fost lovit repetat cu pumnii în zona coastelor de către aceștia, provocându-i, conform afirmațiilor sale, durere acută și imposibilitatea de a respira corespunzător. Victima a menționat, de asemenea, că în urma acestor lovituri a pierdut controlul vezicii urinare, fapt ce subliniază intensitatea durerii și gradul de umilire trăit, iar la IP Cahul a fost ținut în continuare cu mâinile la spate, fiind testat cu aparatul Drager în aceleași condiții degradante.*

Aceste afirmații sunt coroborate și cu declarațiile soției victimei, Matoșa Valentina, care a afirmat că *a asistat la momentul în care polițiștii l-au doborât pe soțul ei la podea și i-au sucit mâinile, iar el s-a lovit cu fața de beton, începând să sângereze. Aceasta a protestat verbal împotriva comportamentului agenților și a confirmat că, după ce a revenit acasă în ziua următoare, a observat pe corpul soțului multiple echimoze, vânătăi și stări de suferință vizibilă. Aceasta a adăugat că soțul i-a spus că a fost bătut în mașină, aspect pe care l-a consemnat și în plângerea depusă la procuratură.*

Declarațiile martorului Turceac Ana-Maria, *****aflată în echipaj, care a recunoscut că a început să filmeze intervenția și că imobilizarea s-a realizat prin aplicarea forței fizice asupra victimei. Aceasta a confirmat că partea vătămată se afla în stare de ebrietate și opunea rezistență, dar nu a putut infirma faptul că aceasta a fost apăsată la podea. Ea a precizat, de asemenea, că a

fost scoasă afară din cameră de soția victimei în momentul culminant al intervenției, ceea ce explică lipsa unor filmări complete.

Pertinente sunt și declarațiile martorului Goncearov Lilia, *****, care a confirmat că, la o zi după incident, Matoșa Anatolie prezenta leziuni vizibile, iar soția acestuia a declarat explicit că a fost agresat de către polițiști. De asemenea, a fost informată de victimă că a fost lovit în timpul deplasării la inspectorat, ceea ce a fost relatat și în conversațiile ulterioare cu inculpații.

Evenimente corespund inclusiv cu cele declarate de inculpatul Ciobotaru Adrian, care menționează că, la data de 28 noiembrie 2022, s-a deplasat la domiciliul familiei Matoșa Anatolie în urma apelului soției victimei, iar în momentul pătrunderii în locuință, partea vătămată s-a ridicat brusc din pat și a manifestat un comportament agresiv. Inculpatul a relatat că victima a încercat să-l lovească cu pumnul, motiv pentru care l-a apucat de mână și i-a răsucit-o la spate, fiind ulterior imobilizat la podea împreună cu colegul Perju Ion, într-o cameră unde podeaua era din beton.

De asemenea, inculpatul a recunoscut că, în timpul imobilizării, a poziționat piciorul pe umărul părții vătămate, iar victima s-a rănit la nas prin frecare de podea, aspect ce corespunde cu excoriația descrisă în raportul medico-legal. Inculpatul a admis că victima plângea în mașina poliției și se afla în stare de disconfort fizic și psihic, dar a negat că i-ar fi aplicat lovituri.

Totuși, infirmația inculpatului conform căreia nu au fost aplicate lovituri este contrazisă de coroborarea cu: leziunile documentate medico-legal; declarațiile victimei, care susține că a fost lovit în zona toracică; mărturiile martorilor, care descriu urme evidente și suferință fizică; și propriile afirmații ale inculpatului, potrivit cărora victima „a fost ținută cu presiune pe umăr” și „nu mai colabora”, ceea ce denotă o continuare a intervenției chiar după încetarea agresivității.

Mai mult, inculpatul Ciobotaru recunoaște că, după imobilizare, victima a fost escortată în lenjerie intimă, deoarece a refuzat să se îmbrace, iar familia a solicitat scoaterea sa din domiciliu pentru liniștea lor. Deși contextul poate justifica deplasarea la IP Cahul, modalitatea în care aceasta s-a realizat – cu mâinile imobilizate, în stare de durere evidentă, fără dotări video în mașina de serviciu – susține caracterul degradant al tratamentului aplicat.

Astfel, declarațiile inculpatului Ciobotaru Adrian, deși oferite în apărarea sa, confirmă esența acțiunilor reținute de instanță – folosirea forței asupra victimei, contactul violent cu podeaua, aplicarea presiunii corporale în timpul imobilizării. Aceste elemente, coroborate cu celelalte probe, întăresc concluzia că limitele proporționalității și necesității au fost depășite și că victima a fost supusă unui tratament inuman și degradant, atât prin vătămările suferite, cât și prin maniera de intervenție și escortare.

Inculpatul Perju Ion care a menționat că, în seara de 28 noiembrie 2022, a intervenit la domiciliul părții vătămate împreună cu colegii săi, a relatat că victima Matoșa Anatolie se afla în stare avansată de ebrietate, era agresiv verbal și a manifestat o intenție clară de a lovi un polițist. În acest context, a susținut că a fost necesară imobilizarea acestuia prin metode specifice, în colaborare cu inculpatul Ciobotaru Adrian.

Perju Ion a declarat că, în timpul intervenției, l-a ținut pe Matoșa Anatolie apăsat cu genunchiul pe mâna stângă, în timp ce colegul său îl imobiliza din partea cealaltă. Acesta recunoaște că victima s-a lovit cu fața de pragul camerei, dar susține că această vătămare s-a produs ca urmare a opoziției active la imobilizare. Mai mult, a menționat că partea vătămată a continuat să opună rezistență, inclusiv prin tentative de a apuca un ciob de sticlă, motiv pentru care a fost din nou pus la podea și ținut sub control.

În ceea ce privește transportarea la IP Cahul, inculpatul a declarat că victima a fost așezată între el și colegul său pe bancheta din spate, și că pe parcursul deplasării aceasta plângea și își

cerea scuze, însă nu a fost agresată fizic în acel interval. A negat aplicarea oricăror lovituri în mașină, dar a admis că victima a fost dusă în lenjerie intimă și cu mâinile restricționate, întrucât a refuzat să se îmbrace complet.

Mai mult ca atât la materialele cauzei a fost anexat și raport de expertiză judiciară nr.22335A0176/10-BIEJ din 04.04.2023, potrivit cărui: 1. Partea vătămată Matoșa Anatolie în prezent, cât și în trecut, nu suferă și nu a suferit de tulburări psihice, este fără dereglări psihice. 2. Conform stării psihice, partea vătămată Matoșa Anatolie la momentul aplicării a actelor de violență în privința lui nu suferea de vreo tulburare psihică, care l-ar fi lipsit de posibilitatea de a-și da seama de caracterul acțiunilor comise în privința sa. 3. Partea vătămată Matoșa Anatolie în prezent, cât și la momentul pretinsei aplicări a actelor de violență nu manifestă și nu a manifestat careva tulburări de personalitate. 4. Reieșind din starea sa psihică, partea vătămată Matoșa Anatolie este capabil de a percepe just împrejurările ce au importanță pentru procesul penal și este apt de a depune declarații despre ele. 6. Reieșind din starea sa psihică, partea vătămată Matoșa Anatolie este apt de a depune declarații pe cazul dat. Veridicitatea declarațiilor nu ține de competența expertului judiciar psihiatru. 7.,8.,9.,10.,11.,12. „Întrebarea nr. „7.,8.,9.,10.,11.,12" nu ține de competența expertizei psihiatrico-legale. În urma examinărilor clinico-psihologice legale, în conformitate cu circumstanțele cazului și întrebările înaintate spre soluționare, expertul a ajuns la următoarele concluzii: 5. Reieșind din tabloul clinic psihologic al expertizatului Matoșa Anatolie, gradul de dezvoltare intelectuală corespunde cu vârsta acestuia, studiile obținute și mediul în care s-a dezvoltat. 6. Reieșind din caracterul, dezvoltarea psiho-fiziologică și intelectuală a expertizatului Matoșa Anatolie, desemnat la momentul examinării, se determină deplina capacitate a numitului de a percepe, memora și reproduce adecvat circumstanțele importante pentru cauza penală. Veridicitatea declarațiilor nu poate fi apreciată de către expertul psiholog, deoarece nu ține de competența acestuia. 7., 8. Reieșind din tabloul clinic psihologic al expertizatului Matoșa Anatolie, desemnat la momentul examinării, numitul nu manifestă semne de traumă psihologică și nici consecințele acesteia. 9. Reieșind din tabloul clinic psihologic al expertizatului Matoșa Anatolie, desemnat în condițiile examinării la instituția de expertiză, numitul nu manifestă tendința insinuării celor percepute. Deci, numitul poate da o apreciere corectă a circumstanțelor cazului cercetat. 10. Constatările psihologice consemnate cu referință la expertizatul Matoșa Anatolie sunt în concordanță cu pretinsele acțiuni, la care pretinde numitul că a fost supus. 11. Constatările psihologice consemnate cu referință la expertizatul Matoșa Anatolie, au apărut ca reacție tipică la stres, în cadrul contextului cultural și social al acestuia și s-au compensat în timp prin intermediul resurselor proprii. 12. Tabloul clinic psihologic al expertizatului Matoșa Anatolie, desemnat în cadrul examinării, este în corelație cu alegațiile numitului despre pretinsele acte de violență, la care pretinde numitul că a fost supus.

Instanța de judecată mai constată că latura obiectivă în acțiunile inculpatului rezultă și din analiza înregistrărilor video anexate la dosar și vizualizate în cadrul ședinței de judecată (f.d. 47), din care se constată următoarele:

Primul fișier, cu denumirea „VID20221128172305", are durata de 03 sec. În imagini se observă că aparatul de filmare este îndreptat în jos, într-o încăpere, posibil în domiciliul lui Matoșa Vlentina. La fel se observă o doamnă care stă în prag, însă aparatul filmează de la jumătate în jos, și se aude vocea unei femei, care se aseamănă cu glasul lui Matoșa Valentina, care spune „Poliția când încalcă legile, încalcă legile, de ce nu…". La ce se aude răspunsul unei alte persoane care se aseamănă cu glasul lui Turceac Ana Maria „Doamnă….", după care înregistrarea video se întrerupe.

Al doilea fișier, cu denumirea „ WhatsApp Video 2022-12-05 at 12.35.41”, are durata de 02.10 min. În imagini se observă că într-o încăpere, probabil în domiciliul cet.Matoșa Valentina, jos la podea se află culcat pe abdomen, un brăbat care se aseamănă cu Matoșa Anatolie (Convențional va fi numit Matoșa A), iar alături de el stau doi polițiști îmbrăcați pe uniformă, care se aseamănă cu Ciobotaru Adrian (conventional va fi numit Ciobotaru) și Perju Ion (conventional va fi numit Perju) și îl țin pe Matoșa Anatolie imobilizat la podea. La fel în imagini apare și o doamnă care se aseamănă cu Matoșa Valentina (conventional va fi numită Matoșa V). Astfel Matoșa A. întreabă cine sunt persoanele adică polițiștii, la ce unul îi răspunde că „Ciobotaru Adrian *****, cunoști”. După care Matoșa V. întreabă de ce lui Matoșa A. îi curge singe, și ce au făcut polițiștii, la ce Matoșa A. spune că a fost bătut exprimându-se cu cuvinte necenzurate. La un moment dat Perju se ridică, iar Ciobotaru continuă să stea așezat ținându-l jos pe Matoșa A. Astfel în continuare Matoșa V. încearcă să-I îmbrace pantaloni lui Matoșa A. însă ultimul strigă. Totodată Ciobotaru îi răsucește mâna stîngă ținând-o ridicată în sus, iar Perju îl ține imobilizat cu gtenunchiul pe piciorul lui Matoșa A., timp în care Matoșa A. amenință că-i ucide dacă se scoală. După care Matoșa A. spune că a fost bătut de poliție și cîi curge singe din gură. Apoi Ciobotaru îi spune că va merge cu ei la Cahul, adică să-I urmeze, la ce Matoșa A. continua să se exprime necenzurat în adresa polițiștilor, în timp ce este ținut imobilizat, zicând că el îi bate tare în casa lui. Apoi Matoșa V. continua să-i îmbrace pantalonii, iar Matoșa A. vorbește indecent.

Al treilea fișier, are denumirea „WhatsApp Video 2022-12-05 at 12.35.42”, are durata de 16 sec. Din imaginile video se observă că înregistrarea are loc în aceiași încăpere, cu aceleași persoane, de aceea denumirea convențională a persoanelor va fi păstrată și în acest fișier. În imagini se vede că Matoșa A. stă culcat pe abdomen în odaie, fiind ținut impobilizat la podea de polițiști. Totodată Matoșa A. spune că-i va găsi pe polițiști.Al patrulea fișier cu denumirea „WhatsApp Video 2022-12-05 at 12.36.12”, are durata de 24 sec. Din imaginile video se observă că înregistrarea are loc în aceiași încăpere, cu aceleași persoane, de aceea denumirea convențională a persoanelor va fi păstrată și în acest fișier. În imagini se vede că Matoșa A. stă în picioare, fără pantaloni, fiind ținut cu mâinile răsucite la spate de Ciobotaru și de încă o persoană (probabil polițistul Perju), care nu se vede, deoarece filmarea video are loc din coridor. Matoșa A. se opune iar Ciobotaru îi spune să se îmbrace că dacă nu, va merge așa. Ulterior se aude vocea lui Matoșa V. care îi cere să dea piciorul (probabil să-l îmbrace) apoi îl întreabă pe un ton ridicat, ce a băut el azi, narcotic. La ce Matoșa A. spune că el așa merge.

Al cincilea fișier, are denumirea „WhatsApp Video 2022-12-05 at 13.37.33”, are durata de 48 sec. Din imaginile video se observă că înregistrarea are loc în aceiași încăpere, cu aceleași persoane, de aceea denumirea convențională a persoanelor va fi păstrată și în acest fișier. În imagini se vede că Matoșa A. stă culcat pe abdomen în odaie, fiind ținut impobilizat la podea de polițiștii Ciobotaru și Perju. Astfel Ciobotaru ține apăsat genunchiul stâng pe spatele lui Matoșa A, iar cu mâinile îi răsucește mâna dreaptă la spate, ridicând-o în sus, timp în care Matoșa A. geme de durere. Iar Matoșa V. îi spune polițistului să nu-i scucească mâna, și-l întreabă totodată pe Matoșa A. dacă vreal să-l ducă așa. La fel polițistuL Perju ține genunchiul drept pe mâna stîngă a lui Matoșa A. care este îndinsă la podea. La fel se aude o voce de bărbat care spune „Dacă-l luați luați-l dar nu…..”. La ce Ciobotaru spune că Matoșa A. iar s-a dezbărcat. După care Matoșa V., începe să plângă spunându-I lui Matoșa A. ce a făcut el din casa lor. După care Ciobotaru iarăși începe să-i răsucească la spate mâna dreaptă a lui Matoșa A., de la ce ultimul geme de durere și se întoarce pe partea dreaptă dând din picioare, însă este ținut în continuare imobilizat la podea de polițiștii Ciobotaru și Perju. Apoi se aude vocea asemănătoare cu a lui

Turceac Ana Maria care spune „Vedeți ce face doamnă, vedeți, cum să nu filmez, vedeți ce face”. La ce Matoșa V. răspunde „Nu trebuie, mie o să-mi pară rău de așa”.

Al șaselea fișier are denumirea „0-02-05-5d1c50e3642abe69d53cb3c079b521549fceef22dc836a52bc469634ef68dcc3_947df9444f6374f0”, cu durata de 5 min. Din imaginile video se observă că înregistrarea are loc în altă încăpere, posibil într-un birou din sediul Inspectoratului de Poliție. În imagini apar aceleași persoane, de aceea denumirea convențională a persoanelor va fi păstrată și în acest fișier. Astfel Matoșa A. stă în picioare îmbrăcat în pantaloni și cămașă, iar Ciobotaru îi explică că va fi testat alcoolscopic și îi transfmite fiola, pe care Matoșa A. a luat-o în mână și recunoaște că a servit, la ce Ciobotaru îi explică că trebuie să vadă gradul alcoolemiei. Ulterior Matoșa A. a suflat puțin în aparat, după care zile „M-ați bătut, eu nu mai pot” și se ține de piept, la ce Ciobotaru îi răspunde, „Noi am aplicat forța fizică”. După care Matoșa A. iarăși spune „Ma-ți bătut, eu nu pot”. După care Ciobotaru de mai multe ori îi propune lui Matoșa A. să sufle în aparat, și Matoșa A. iarăși a suflat rapit, zicând că nu mai poate. Apoi Ciobotaru iarăși îi propune să sufle, la ce Matoșa A. spune că nu poate să sufle că a fost bătut de ei, la ce Ciobotaru îi răspunde că nu l-au bătut dar au aplicat forța fizică. Apoi Matoșa A. iarăși se jeluie că a fost bătut în piept, întrebând-ul pe Ciobotaru ce vrea de la el, că l-a bătut în piept și el nu poate să sufle, la ce Ciobotaru îi răspunde că el (Matoșa A.) a stat pe piept dar nu a fost bătut la piept, la ce Matoșa A. se indignează zicând că el l-a bătut, și a rugat să cheme Șeful de poliție, motivând că nu poate să sufle că a fost bătut și este vânăt. Apoi Ciobotaru îl întreabă de ce a stricat sticlă prin casă cu pencă (spumă). La ce Matoșa A. îl întreabă ce are el cu casa lui. La ce Ciobotaru îi spune că soția lui a sunat la poliție, după care Matoșa A. îi răspunde că lasă soția să răspundă dar nu el. Apoi Ciobotaru iarăși îi spune că Matoșa A. va răspunde că a agresat-o pe dânsa și îi cere să sufle în aparat 5 secunde și apoi este liber. În continuare se aude vocea asemănătoare cu glasul lui Turceac Ana Maria, care la fel i-a cerut să sufle, însă până la urmă Matoșa A. așa și nu a suflat, solicitând să-l cheme pe Jenel.

Al șaptelea fișier, are denumirea „0-02-05-dc3ebb0002b810d8d6d9ce24a9ebadcbb637089ac452155862a1471300a11393_f0e3f9bec4129df e”, cu durata de 48 sec. Din imaginile video se observă că înregistrarea are loc în aceiași încăpere ca și în fișierul șase, posibil într-un birou din sediul Inspectoratului de Poliție. În imagini apar aceleași persoane, de aceea denumirea convențională a persoanelor va fi păstrată și în acest fișier. Astfel Matoșa A. stă în picioare îmbrăcat în pantaloni și cămașă, iar Ciobotaru îi cere să sufle lent în aparat până îi zice stop. La fel se aude vocea asemănătoare cu glasul lui Turceac Ana Maria, care la fel i-a cerut lui Matoșa A. să sufle continuu. Apoi Matoșa A. mai suflă încă odată, și pe apparat a apărut rezultatul 0,82 mg/l. La ce Ciobotaru îi răspunde că este gradul de alcoolemie în sângele lui Matoșa A.

Instanța de judecată va respinge argumentele inculpaților Ciobotaru Adrian și Perju Ion, care în apărarea lor, au negat caracterul inuman și degradant al tratamentului aplicat părții vătămate Matoșa Anatolie, susținând că intervenția s-a realizat în limitele legii, în contextul unei stări de necesitate impusă de comportamentul agresiv al victimei. Aceștia au declarat că victima se afla într-o stare avansată de ebrietate, a fost violentă verbal și fizic, și că s-a impus o intervenție promptă pentru prevenirea unor pericole. Mai mult, au invocat faptul că imobilizarea s-a realizat legal, că nu au aplicat lovituri victimei, iar leziunile – inclusiv fractura coastelor – ar fi putut fi cauzate anterior, printr-o căzătură de pe bicicletă sau în momentul autoaccidentării în timpul intervenției.

Instanța, analizând aceste apărări în raport cu întregul material probator, constată că acestea sunt neîntemeiate și nu pot conduce la înlăturarea răspunderii penale, pentru următoarele considerente:

În primul rând, referitor la pretinsa legalitate și proporționalitate a forței aplicate, instanța reține că utilizarea forței fizice de către polițiști este reglementată strict prin Legea nr. 218/2012, fiind permisă doar atunci când este necesară și proporțională cu scopul urmărit. Din declarațiile părții vătămate și ale martorilor, din înregistrările video parțiale și din concluziile raportului medico-legal, reiese cu claritate că, deși partea vătămată a fost inițial agitată, în momentul în care aceasta a fost complet imobilizată la podea și ulterior escortată, nu mai prezenta un pericol real sau iminent. Cu toate acestea, inculpații au continuat să exercite presiune fizică, prin ținerea victimei cu genunchii pe spate și pe mâini, iar în timpul transportului au fost aplicate acte de violență suplimentară – aspect confirmat de leziunile constatate medico-legal și de martorii care au observat starea de suferință fizică a victimei imediat după incident.

În al doilea rând, instanța nu poate reține teza apărării conform căreia vătămările corporale, în special fractura coastei VII, ar fi rezultat dintr-o căzătură de pe bicicletă sau în alt context anterior. Expertul medico-legal a indicat că leziunile sunt compatibile cu un impact direct cu un obiect dur și cu aplicarea de forță. Totuși, această ipoteză nu este susținută de nicio altă probă. Dimpotrivă, partea vătămată a negat constant existența oricărui incident anterior, iar leziunile au fost constatate imediat după intervenția poliției. În plus, martorii oculari au observat că victima prezenta vânătăi, excoriații și dureri în zona coastelor, încă din seara evenimentului. Astfel, instanța consideră că argumentul privind o altă cauză a vătămării este pur speculativ și fără susținere probatorie.

În al treilea rând, instanța nu poate accepta ca justificare comportamentul provocator al victimei. Chiar dacă Matoșa Anatolie a avut un limbaj inadecvat și o atitudine agresivă inițial, acest fapt nu exonerează polițiștii de obligația de a acționa cu respectarea demnității umane și în limitele impuse de lege. Aplicarea forței asupra unei persoane care a fost deja imobilizată și care nu mai opune rezistență, precum și transportarea acesteia în lenjerie intimă, cu mâinile sucite la spate și în stare de suferință fizică și psihică, depășește cu mult sfera unei intervenții proporționale și intră în sfera tratamentului degradant și abuziv.

Prin urmare, instanța constată că apărările formulate de inculpați sunt lipsite de temei legal și factual, fiind contrazise de totalitatea probelor administrate în cauză – declarații ale victimei, ale martorilor oculari și ale polițistului de sector, raportul de expertiză medico-legală, precum și propriile recunoașteri parțiale ale inculpaților privind utilizarea forței. Faptele comise depășesc în mod evident limitele unei intervenții legale și relevă un comportament abuziv care a generat nu doar vătămări fizice, ci și o suferință psihică intensă și o afectare gravă a demnității persoanei, caracteristici esențiale ale tratamentului inuman și degradant.

În acest context, se reține că în cauza Saviţchi contra Moldovei, Curtea a statuat că, în procesul reţinerii unei persoane, orice recurgere la forţa fizică, care nu a fost impusă de comportamentul persoanei reţinute, înjoseşte demnitatea umană şi reprezintă, în principiu, o încălcare a dreptului garantat de articolul 3 al Convenţiei (a se vedea, mutatis mutandis, Ribitsch vs. Austria, hotărâre din 4 decembrie 1995, Seria A nr.336, §38).

În partea ce ține de ***latura subiectivă*** a infracțiunii date, deși instrumentele internaţionale în materie, dar şi jurisprudenţa CtEDO, admit caracterul imprudent al relelor tratamente, altele decât tortura, legiuitorul autohton nu admite decât forma intenționată în raport cu urmările prejudiciabile, deoarece, potrivit dispoziției art. 1661 Cod penal, doar cauzarea intenționată a unei dureri sau suferinţe fizice ori psihice reprezintă tratament inuman sau degradant.

Este demonstrată intenţia directă a inculpaților de a săvârși infracțiunea de tratament inuman și degradant, or activând în cadrul poliției, fiind persoană care acționează cu titlu oficial, fiind periodic instruiți și pregătiți fizic pentru a face față atribuțiilor de serviciu, inculpații erau obligați să prevadă că forța fizică aplicată în modul după cum a fost constatată, nu era necesară și a exces limita permisivă de aplicare a violenței fizice.

În pofida acestui fapt, inculpații și-au permis să aplice forța fizică care nu era necesară în privința părții vătămate, în circumstanțe în care acesta nu prezenta un pericol real și iminent pentru viața sau sănătatea acestuia.

Este evident că inculpații au manifestat intenție directă vis-a-vis de acțiunile de tratament inuman şi degradant faţă de partea vătămată, totodată faţă de urmările prejudiciabile soldate cu vătămări corporale.

Inculpații, prin cauzarea suferinţelor şi durerilor fizice victimei, a săvârșit acțiuni, care prin natura și modul de executare au fost apte să producă, in concreto, urmări față de care ultimul a fost indiferent, în sensul ca a lăsat producerea lor în mod cert.

Subiectul infracţiunii prevăzute la art. 166^1 alin. (2) lit. c), f) Cod penal este persoana fizică responsabilă care la momentul comiterii faptei a atins vârsta de 16 ani. În afară de aceasta, subiectul infracțiunii în cauză trebuie să aibă una din următoarele calități speciale: 1) persoana publică; 2) persoana care, de facto, exercită atribuțiile unei autorități publice; 3) oricare altă persoană care acționează cu titlu oficial; 4) oricare altă persoană care acționează cu consimțământul expres au tacit al unei persoane care acționează cu titlu special.

Potrivit materialelor cauzei se constată că inculpații Ciobotaru Adrian și Perju Ion la data comiterii faptei imputate aveau statut de funcționar public cu statut special, din cadrul *****

Astfel, analizând în comun probele administrate în cadrul procesului, în urma studierii minuţioase a materialelor cauzei penale, audierii participanţilor la judecarea cauzei penale, a inculpaților, părţii-vătămate şi a martorilor, apreciind probele pe cauza penală din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată ajunge la concluzia că vinovăția inculpaților Ciobotaru Adrian și Perju Ion este dovedită și califică acțiunile lor conform art. 166^1 alin. (2) lit. c), f) din Codul penal – după indicii calificativi: „Cauzarea intenţionată a unei dureri și a suferinţei fizice, și psihice, care reprezintă tratament inuman și degradant, de către o persoană publică, săvârșit de 2 persoane și care din imprudență au cauzat o vătămare medie integrității corporale și sănătății”.

Cât privesc pledoariile apărătorilor Stănilă Elena și Soltan Vasile care au militat pentru adoptarea unei sentinţe de achitare în privința inculpaților Ciobotaru Adrian și Perju Ion, instanţa de judecată ţine să elucideze că sentinţa de achitare se adoptă dacă nu s-a constatat existenţa faptei infracţiunii, fapta nu a fost săvîrşită de inculpat, fapta inculpatului nu întruneşte elementele infracţiunii, fapta nu este prevăzută de legea penală sau există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei. Or, în speța examinată, instanța constată că niciuna dintre aceste situații nu este incidentă, fiind dovedită cu certitudine existența faptei, comiterea acesteia de către inculpați și caracterul ei penal.

În esență, apărătorii au susținut că intervenția polițiștilor a fost legală, motivată de comportamentul agresiv și ostil al părții vătămate, aflate în stare de ebrietate și că leziunile corporale ar fi fost fie auto-provocate, fie cauzate prin alte mecanisme independente de acțiunea poliției. De asemenea, s-a invocat faptul că nu s-a dovedit cu certitudine momentul și autorul fracturii costale, iar expertiza medico-legală nu ar exclude că aceasta ar fi putut surveni și prin cădere sau lovire accidentală. Au fost aduse în discuție raportul cercetării interne, hotărârea

contravențională de sancționare a victimei pentru ultragiere și opunere de rezistență, precum și lipsa unei expertize judiciare complexe asupra traumei psihice invocate de victimă.

Instanța reține că aceste susțineri, deși prezentate în mod sistematic și argumentat, nu sunt apte să înlăture constatarea vinovăției inculpaților. Faptul că victima se afla în stare de ebrietate și a manifestat un comportament verbal ostil nu poate justifica aplicarea unor măsuri de imobilizare care au degenerat într-un tratament degradant și abuziv. Probațiunea administrată în cauză demonstrează că, după imobilizarea efectivă a victimei, aceasta nu mai opunea rezistență și nu mai reprezenta un pericol concret pentru siguranța polițiștilor, iar continuarea aplicării presiunii fizice asupra corpului său, escortarea în lenjerie intimă, lipsa accesului la un medic și suferințele cauzate ulterior reprezintă indicii clare ale unui comportament nejustificat și excesiv din partea agenților de poliție.

În privința leziunilor corporale, instanța reține că fractura costală și celelalte urme traumatice – echimoze, excoriații – sunt în mod logic și cronologic legate de momentul intervenției polițiștilor. Deși expertiza medico-legală nu a exclus cu totul o altă cauză de producere a fracturii, nu există nicio probă concretă care să ateste că victima ar fi suferit o cădere de pe bicicletă ori o altă traumă în zilele anterioare. În schimb, declarațiile victimei, ale soției și ale martorilor oculari converg în sensul că toate leziunile au fost cauzate în legătură cu intervenția din 28 noiembrie 2022, iar această versiune este coroborată de probe obiective.

Apărarea mai susține că învinuirea nu identifică precis care dintre inculpați ar fi aplicat acțiunea cauzatoare a fracturii. Totuși, din actele dosarului rezultă că ambii inculpați au acționat concertat și concomitent, în calitate de persoane publice, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, iar faptele le sunt imputabile în coautorat, conform principiilor generale privind participația penală. Acțiunile lor conjugate – trântirea victimei la sol, presarea corpului cu genunchii, reținerea îndelungată în poziții forțate – constituie împreună tratamentul inuman și degradant reținut în cauză. Nu este necesar ca autorul unei fapte să fi aplicat direct lovitura cauzatoare a fracturii pentru a răspunde penal, dacă acea vătămare s-a produs în contextul unei acțiuni comune, cu contribuție egal semnificativă.

În ceea ce privește lipsa unei expertize judiciare complexe, instanța constată că au fost administrate distinct atât expertiza medico-legală privind leziunile fizice, cât și expertiza psihologică în ceea ce privește efectele psihice ale evenimentului asupra victimei. Chiar dacă nu s-a recurs la o expertiză unificată, fiecare dintre acestea a fost efectuată cu respectarea prevederilor procedurale, iar rezultatele lor pot fi analizate coroborat. În niciun caz această chestiune formală nu poate anula conținutul probatoriu al constatărilor tehnico-științifice. Concluziile psihologice – care evidențiază o reacție psihologică de stres, compensată ulterior – nu infirmă existența unei traume psihice, ci doar îi indică evoluția naturală.

Cu privire la sancționarea contravențională a victimei, instanța reține că aceasta nu are valoare exoneratoare. Sancționarea părții vătămate pentru ultragiere sau opunere de rezistență nu oferă inculpaților un drept nelimitat de a aplica forța fizică în mod disproporționat. Din contră, tocmai într-un astfel de context agenții de poliție trebuie să acționeze cu reținere, în limitele legii, protejând nu doar ordinea publică, ci și demnitatea și integritatea persoanei reținute.

În concluzie, apărările formulate de către apărătorii Stănilă Elena și Soltan Vasile, deși prezentate cu rigoare profesională, nu au puterea de a răsturna constatările instanței cu privire la existența, comiterea și vinovăția inculpaților în raport cu infracțiunea de tratament inuman și degradant. În lipsa vreunei circumstanțe de achitare dintre cele prevăzute de art. 539 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța va respinge solicitările de achitare și va dispune tragerea la răspundere penală a inculpaților pentru fapta comisă.

Aşadar, decurgând din probele acumulate în cadrul urmăririi penale, în raport cu probele administrate și cercetate în ședința judiciară, cercetând materialele dosarului, apreciind probele pe cauza penală din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanţa de judecată stabileşte şi, de asemenea, este convinsă că faptele de săvârşirea cărora sunt învinuiți inculpații au avut loc şi că aceste fapte au fost săvârşite anume de Ciobotaru Adrian și Perju Ion, fapte care întrunesc elementele infracţiunii şi care sunt prevăzute de art. 166[1] alin. (2) lit. c), f) din Codul penal, pentru care şi vor fi declarați vinovati şi, respectiv, supuși unei pedepse penale.

Asupra pedepsei penale.

Potrivit art.24 alin.(2) din Codul de procedură penală, *instanţa judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârşirii unei infracţiuni, instanţa de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracţiune, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării acestei operaţiuni, ţinând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul* operaţiunii de individualizare a acesteia.

La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanţa va avea în vedere dispoziţiile art. art. 7, 75 Cod penal, respectiv: modalitatea şi împrejurările în care a fost comisă infracţiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârşite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar şi circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art.61 alin.(1) şi (2) din Codul penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane.*

Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

În concordanţă, instanţa consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca

„preţul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptăţii, inclusiv prin prisma principiilor proporţionalităţii şi cel al echităţii lor.

Instanţa concluzionează că sentinţa de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanţa de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniştri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri), potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii şi trebuie avute în vedere în procesul de stabilire şi aplicare a pedepsei.

Aşadar, instanţa statuează că pedeapsa penală urmează a fi aplicată inculpaților în contextul cauzei penale de învinuire a acestuia în temeiul art. 166^1 alin.(2) lit. c), f) Codul penal săvârșită de către inculpați, instanţa, conform art.16 din Codul penal, atestă că infracţiunea, în funcţie de caracterul şi gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracţiunilor grave, comisă cu intenţie.

Circumstanțe ce atenuează răspunderea penală, conform art. 76 Cod penal, în privința inculpaților Ciobotaru Adrian și Perju Ion, nu au fost stabilite.

Circumstanțe ce agravează răspunderea penală, conform art. 77 Cod penal, în privința lui inculpaților Ciobotaru Adrian și Perju Ion, au fost stabilite săvârșirea infracțiunii în orice formă de participație.

Examinând persoana inculpatului Ciobotaru Adrian, s-a stabilit că ***** /f.d. 153/.

Examinând persoana inculpatului Perju Ion, s-a stabilit că ***** /f.d. 153/.

La caz, componența de infracțiune prevăzută de art. 1661 alin. 2) lit. c), f) Cod penal se pedepsește cu închisoare de la 3 la 8 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcţii sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 5 la 10 ani, iar conform art. 16 Cod penal, se califica ca fiind infracțiune gravă.

În cele din urmă, având în vedere împrejurările lansate, limitele de pedeapsă stabilite legiuitor, circumstanțele comiterii infracțiunii, lipsa antecedentelor penale, instanţa de judecată conchide că corectarea şi reeducarea lui Ciobotaru Adrian și Perju Ion este posibilă cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu executarea pedepsei penale în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 90 alin.(1) Cod penal, *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile săvârşite cu intenţie şi de cel mult 7 ani pentru infracţiunile săvârşite din imprudenţă, instanţa de judecată, ţinând cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numaidecât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiţionată a executării*

pedepsei şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanţa de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvîrşi o nouă infracţiune şi, prin respectarea condiţiilor probaţiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnaţi cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei îl exercită organele competente, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv.

În dezideratul stării de fapt, instanța de judecată totuși consideră de cuviință de a oferi inculpatului o șansă de reabilitare în fața societății, având în vedere conglomeratul de circumstanțe constatate, dar și faptul că executarea reală a pedepsei închisorii este inoportună și neproporțională în raport cu infracțiunea comisă, cât și urmările prejudiciabile survenite.

La același capitol, instanța de judecată menționează că dispunerea executării pedepsei închisorii față de inculpații Ciobotaru Adrian și Perju Ion ar constitui o încălcare a principiului proporționalității pedepsei penale în raport cu gravitatea faptei, și cu atât mai mult, având în vedere caracterul acțiunilor infracționale, dar și urmările acestora, astfel că oferirea inculpatului posibilității corijării fără supunerea executării pedepsei real, nu sunt de natura de a crea o impresie de evitare ușoară a pedepsei pentru inculpat, ci au tendința de a-l trece pe calea corijării și reeducării.

Prin prisma acestui cadru normativ de referință, instanța relevă că condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art. 90 Cod penal, se referă la: pedeapsa aplicată şi natura infracţiunii; circumstanţele cauzei şi persoana infractorului; aprecierea instanţei că scopul nu poate fi atins şi fără executarea acesteia. Condiţii cu privire la pedeapsa aplicată şi natura infracţiunii. Mai mult în accepțiunea dispozițiilor alin. (1) art. 90 Cod penal, instanța poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului pe o anumită durată, dacă sunt întrunite condițiile prevăzute de lege.

O condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 Cod penal, constituie și concluzia instanței că nu este rațional ca făptuitorul să execute pedeapsa stabilită. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins chiar şi fără executarea efectivă a acesteia. În formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv are în vedere întreaga conduită a condamnatului înainte de săvârşirea faptei, după săvârşirea faptei, în timpul judecății, precum şi alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătoreşti. După cum rezultă din interpretarea sistemică a prevederilor art. 166^1 alin. (2) lit. c), f) Cod penal, componența infracțiunii săvârșită de inculpați se atribuie la categoria celor grave și ca urmare sunt pasibile aplicării la caz dispozițiile art. 90 Cod penal.

Astfel, instanța de judecată ajunge la concluzia că scopul prestabilit al legii penale privind corectarea şi reeducarea inculpaților Ciobotaru Adrian și Perju Ion va fi pe deplin atins, prin aplicarea suspendării executării în baza art. 90 Cod penal, pe un termen de probațiune de 2 (doi) ani, or, aplicarea unei altei pedepse, nu va fi nici raţională şi nici proporţională acţiunilor comise de către aceasta.

Rezumând cele expuse supra, instanța de judecată ajunge la concluzia reţine că, atingerea scopului pedepsei aplicate inculpaților Ciobotaru Adrian și Perju Ion pentru comiterea infracțiunii, se va asigura prin aplicarea pedepsei prevăzute de sancțiunea componenței infracțiunii comise, fără izolarea acestuia de societate, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de închisoare, cu suspendare pe un termen de probațiune care va asigura scopul prestabilit al legii penale privind corectarea şi reeducarea inculpatului.

Având în vedere atât principiul prevăzut în art.4 Cod penal umanismul legii penale și, acordând deplină eficiență prevederilor art.6, 7, 61, 75 CP, instanța de judecată ajunge la concluzia că, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, cât și prevenția vor fi atinse prin aplicarea pedepsei nominalizate supra.

Se informează inculpații Ciobotaru Adrian și Perju Ion, că în temeiul art. 261 din Codul de executare, despre obligaţia de a se prezenta la Biroul de Probaţiune în a cărui rază teritorială se află domiciliul său, în termen de 5 zile de la momentul rămânerii definitive a prezentei sentinţe în vederea punerii la evidență și exercitării controlului asupra comportării condamnatului.

Se comunică inculpaților Ciobotaru Adrian și Perju Ion, că în cazul în care nu se va prezenta la Biroul de probaţiune şi va încălca obligaţiunile stabilite sau ordinea publică, conform art. 90 alin. (9) din Codul penal, la propunerea Biroului de probațiuni, poate fi anulată condamnarea cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei cu trimiterea pentru a executa pedeapsa stabilită prin sentinţa instanţei de judecată.

Subsidiar, ţinând cont de gravitatea infracţiunii săvârşite de inculpați, de motivul acesteia, în scopul corectării și reeducării lui Ciobotaru Adrian și Perju Ion, şi pentru ca pedeapsa potrivită celor din urmă să aibă drept scop cât restabilirea echităţii sociale, atât şi corectarea lor, instanța de judecată găseşte că este conformă principiilor şi cerinţelor raţiunii, ca inculpaților să li se aplice și pedeapsa complementară, care se consideră obligatorie – *cu privarea de dreptul de a ocupa funcţii publice pe un termen de 5 (cinci) ani,* ținându-se cont de caracterul infracțiunii săvârșite de inculpați, considerând astfel că doar în aşa fel pedeapsa aleasă va avea drept scop restabilirea echităţii sociale, va influenţa asupra corectării şi reeducării inculpaților şi îşi va asigura atingerea scopului ei.

Aplicarea pedepsei penale în cauză şi executarea acestei sancțiuni, în mod firesc urmează să aducă la conștiința inculpaților pericolul faptelor sale și să excludă predispunerea de a mai comite asemenea fapte. Astfel, pedeapsa aplicată urmează să contribuie la formarea unei atitudini de respect față de legea penală, precum şi de valorile sociale şi interesele protejate de acestea, din partea condamnaților, persoanele să repare prejudicial cauzat şi să-şi modifice comportamentul în conformitate cu prevederile legii.

În atare situaţie, instanţa este convinsă că pedeapsa potrivită lui Ciobotaru Adrian și Perju Ion este tocmai la caz şi că aceasta va avea drept scop cât restabilirea echităţii sociale, atât şi corectarea celor din urmă, această concluzie bazîndu-se în deplină măsură pe prevederile art. 7, art. 61 şi art. 75 din Codul penal, care se referă la scopul şi ţelul pedepsei penale, criteriile generale de individualizare a pedepsei. Or, legea penală nu urmăreşte scopul de a cauza suferinţe fizice sau de a leza demnitatea omului – acesta fiind unul din principiile aplicării Codului penal.

Potrivit cu dispoziţia art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, *în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătate dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului pînă cînd sentinţa va deveni definitivă.*

Astfel, în raport cu prevederile legale enunţate şi cu referire la aceea că instanţa de judecată a adoptat soluţia aplicării faţă de inculpații Ciobotaru Adrian și Perju Ion a pedepsei sub formă de închisoare cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei, pentru a asigura executarea efectivă a acesteia, instanţa de judecată consideră necesar de a aplica în privinţa acestora măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara, pînă cînd sentinţa va deveni definitivă.

Cu privire la latura civilă.

Din materialele cauzei penale se atestă că prin Ordonanţa din 02.12.2022, Matoșa Anatolie a fost recunoscut în calitate de parte vătămată.

În şedinţă de judecată, la data de 02 septembrie 2024, partea vătămată a înaintat o acţiune civilă prin care a solicitat a încasa din contul inculpaților Ciobotaru Adrian și Perju Ion prejudiciul moral în mărime de 100 000 lei.

Conform art. 219 alin (1) Cod de procedură penală, *acţiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanţei de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acţiunea sau inacţiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârşirea acesteia. (2) Persoanele fizice şi juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală pot intenta o acțiune civilă privitor la despăgubire prin: 1) restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute ori nimicite în urma săvârşirii faptei interzise de legea penală; 2) compensarea cheltuielilor pentru procurarea bunurilor pierdute ori nimicite sau restabilirea calității, aspectului comercial, precum şi repararea bunurilor deteriorate; 3) compensarea venitului ratat în urma acțiunilor interzise de legea penală 4) repararea prejudiciului moral sau, după caz, a daunei aduse reputației profesionale. (3) Prejudiciul material se consideră legat de săvârşirea acțiunii interzise de legea penală dacă el se exprimă în cheltuieli pentru: 1) tratamentul părții vătămate şi îngrijirea acesteia; 2) înmormântarea părții vătămate; 3) plata sumelor de asigurare, indemnizațiilor şi pensiilor; 4) executarea contractului de depozit al bunurilor. (4) La evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanța de judecată ia în considerare suferințele fizice ale victimei, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranţei în viaţă, pierderea onoarei prin defăimare, suferinţele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc.*

Potrivit art. 221 alin. (1) Cod de procedură penală, *acțiunea civilă în procesul penal se intentează în baza cererii scrise a părţii civile sau a reprezentantului ei în orice moment de la pornirea procesului penal până la terminarea cercetării judecătoreşti. (2) Cod de procedură penală, acțiunea civilă se intentează faţă de bănuit, învinuit, inculpat, faţă de o persoană necunoscută care urmează să fie trasă la răspundere sau faţă de persoana care poate fi responsabilă de acţiunile învinuitului, inculpatului.*

În conformitate cu prevederile art. 225 Cod de procedură penală, *alin.(1) judecarea acţiunii civile în procesul penal, indiferent de valoarea acţiunii, se efectuează de către instanţa de competenţa căreia este cauza penală. Alin. (2) la adoptarea sentinţei de acuzare sau de aplicare a măsurilor de constrângere cu caracter medical, instanţa soluţionează şi acţiunea civilă prin admiterea ei, totală sau parţială, ori prin respingere. Alin. (3) odată cu soluționarea cauzei penale, judecătorul este obligat să soluționeze acțiunea civilă.*

În conformitate cu art. 2036 Cod civil, *în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri. (2) Prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial. (3) Reparaţia prejudiciului moral se face şi în lipsa vinovăției autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declarației scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ilegală în calitate de sancţiune administrativă a arestului, muncii neremunerate în folosul comunității şi în alte cazuri prevăzute de lege.*

Aliniatul (1) al art. 2037 Cod civil stipulează că *mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanţa de judecată în funcţie de caracterul şi gravitatea*

prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăţie a autorului prejudiciului, dacă vinovăţia este o condiţie a răspunderii, şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacţie echitabilă persoanei vătămate. (2) Caracterul şi gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanţa de judecată, luînd în considerare circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităţilor de viaţă familială şi socială, precum şi statutul social al persoanei vătămate. (3) La determinarea despăgubirii, instanţa de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obişnuit în împrejurări similare şi, pe de altă parte, ia în cont particularităţile cazului. Instanța de judecată subliniază că, unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echităţii, care exprimă că indemnizaţia trebuie să prezinte o justă şi integrală despăgubire.

În temeiul Convenţiei Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, acest criteriu se traduce prin necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacţie echitabilă pentru prejudiciul moral suferit, iar cuantumul despăgubirilor trebuie în aşa fel stabilit, încât să aibă efect compensatoriu şi nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor şi nici venituri nejustificative pentru victime, or despăgubirile trebuie să prezinte un raport rezonabil de proporţionalitate cu gradul de lezare a valorilor sociale ocrotite, intensitatea şi gravitatea atingerii adusă acestora.

În situaţia daunelor morale datorită naturii lor nepatrimoniale, o evaluare exactă a acestora în bani nu este posibilă, întinderea despăgubirilor realizându-se prin apreciere raportată la elementele de fapt precum și emoțiile și trăirile părții vătămate. Jurisprudența CtEDO (hotărârea Tonchev vs Bulgaria din 19.11.2009), Curtea a recunoscut încălcarea art.6 CEDO prin nesoluționarea acțiunii civile în procedura penală şi a statuat că, „... în situația în care sistemul intern permite reclamanților să introducă o acțiune civilă alăturată procesului penal, statul are obligația să se asigure că aceştia se bucură de garanțiile fundamentale prevăzute de art.6 ale Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale din 04 noiembrie 1950”.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, (cauza Boldea vs. România 15.02.2007, nr. 19.997/02), dreptul la un proces echitabil, garantat de art.6 alin.1 din Convenție, înglobează, printre altele, dreptul părților la proces de a prezenta observațiile pe care le consideră relevante pentru cauza lor, acest drept nu poate fi considerat efectiv decât dacă aceste observații sunt într-adevăr „ascultate”, adică analizate temeinic de către instanța sesizată.

Cu alte cuvinte, art.6 implică în special, în sarcina instanței, obligația de a proceda la o analiză efectivă a mijloacelor, argumentelor și propunerile de probe ale părților (vezi Perez vs. Franța (12.02.2004, nr. 47.287/99); și Van de Hurk vs. Olanda (19.04.1994)

Reieșind din probele materiale, urmările infracțiunii prevăzute de art. 166^1 alin.(2) lit. c), f) Cod penal, suferințele cauzate părții vătămate, durata procesului de judecată și participarea efectivă a părții vătămate în toate ședinţele de judecată, instanța de judecată consideră echitabil stabilirea unui cuantum al prejudiciului moral în sumă de 25 000 lei din contul inculpaților Ciobotaru Adrian și Perju Ion or, despăgubirile pentru prejudiciul moral trebuie să fie juste, raționale și echitabile, adică trebuie stabilite ca să asigure efectiv o compensare suficientă, dar nu exagerată, fiind menținut echilibrul între daunele efectiv cauzate și suma acordată.

Or, unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că indemnizația trebuie să prezinte o justă și integrală despăgubire. În temeiul CEDO, acest criteriu se traduce prin necesitatea ca reclamantul trebuie să primească o

satisfacție echitabilă, iar cuantumul trebuie astfel de stabilit, încât acesta să aibă efect compensatoriu.

La caz, suma solicitată de partea vătămată în mărime de 100 000 lei de la inculpați, este o sumă excesivă, iar ca urmare cuantumul stabilit de instanţa de judecată este unul real, proporțional în raport cu acțiunile inculpatului, mai mult, suma solicitată nu este argumentată la nivelul solicitat, iar ca urmare va încasa parţial această sumă reieșind din gravitatea suferințelor cauzate părții vătămate și capacitatea de plată a inculpaților.

Cu referire la încasarea cheltuielilor judiciare.

În cadrul dezbaterilor judiciare, procurorul a solicitat încasarea din contul inculpaților Ciobotaru Adrian și Perju Ion a cheltuielilor judiciare în suma totală de 8 014 lei pentru efectuarea raportul de constatare cu nr.202211P0643 din 05.12.2022 suma de 832 lei; raportul de expertiză judiciară nr. 202211D0442 din 19.12.2022 suma de 320 lei: raport de expertiză judiciară nr. 22335A0176/10-BIEJ din 04.04.2023 suma de 6 862 lei, în prezenta cauză penală.

Potrivit art. 227 alin. (1) Cod de procedură penală, *cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal. (2) Cheltuielile judiciare cuprind sumele: 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părţii vătămate, reprezentanţilor lor, experţilor, specialiştilor, interpreţilor, traducătorilor şi asistenţilor procedurali; 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea şi cercetarea corpurilor delicte; 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenţei juridice garantate de stat; 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei judiciare sau de reconstituire a faptei; 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală. (3) Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.*

În conformitate cu art. 229 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, *cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare.*

Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.

Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influienţa substanţial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

Astfel, raportând prevederile legale evidențiate supra la materialele cauzei, instanța ajunge la concluzia că plata cheltuielilor judiciare urmează a fi pusă în sarcina inculpaților inculpaților Ciobotaru Adrian și Perju Ion atâta timp cât acesta a recunoscut că a comis infracțiunea imputată, vina acestuia fiind dovedită incontestabil, or cheltuielile care au fost suportate în această cauză penală au avut la bază comportamentul infracțional al acestuia.

Prin urmare, solicitarea procurorului privind încasarea de la inculpații inculpaților Ciobotaru Adrian și Perju Ion în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în sumă totală de 8 014 lei pentru efectuarea raportul de constatare cu nr.202211P0643 din 05.12.2022 suma de 832 lei; raportul de expertiză judiciară nr. 202211D0442 din 19.12.2022 suma de 320 lei: raport de

expertiză judiciară nr. 22335A0176/10-BIEJ din 04.04.2023 suma de 6 862 lei, în prezenta cauză penală, urmează a fi admisă integral.

Cu referire la corpurile delicte.

În conformitate cu prevederile art.385 alin. (1) pct. 13) Cod de procedură penală, *la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează chestiunea cu privire la corpurile delicte.*

Instanţa reţine că potrivit art. 397 alin. 3) şi 5) Cod de procedură penală *dispozitivul sentinţei de condamnare, precum şi al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lîngă chestiunile enumerate în art. 395 şi 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă 3) hotărîrea cu privire la corpurile delicte.*

La caz, prin ordonanţa organului de urmărire penală din 25.04.2023, au fost recunoscute în calitate de mijloc material de probă Pachetul nr. 1 ,,A", având în el un DVD-R de model ,,Maxell", în care se conțin 7 fișiere video.

Potrivit art. 162 Codul de procedură penală, mijlocul material de probă: Pachetul nr. 1 ,,A", având în el un DVD-R de model ,,Maxell", în care se conțin 7 fișiere video, de păstrat la materialele cauzei pe toată durata păstrării dosarului penal.

În temeiul celor expuse şi conducându-se de prevederile art. art. 384-385, 392-395 Cod de procedură penală, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e :

Se recunoaște Ciobotaru Adrian, vinovat de săvîrșirea infracţiunii prevăzute de art. 166^1 alin. (2) lit. c), f) Cod penal și se stabilește pedeapsă sub formă închisoare pe termen de 4 /patru/ ani, cu ispășirea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcţii publice pe un termen de 5 /cinci/ ani.

Se recunoaște Perju Ion, vinovat de săvîrșirea infracţiunii prevăzute de art. 166^1 alin. (2) lit. c), f) Cod penal și se stabilește pedeapsă sub formă închisoare pe termen de 4 /patru/ ani, cu ispășirea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcţii publice pe un termen de 5 /cinci/ ani.

În baza art. 90 alin. (1) din Codul penal, se dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea, stabilită lui Ciobotaru Adrian și Perju Ion, pe un termen de probațiune de 2 /doi/ ani și cu obligarea să nu își schimbe domiciliul şi/sau reședința fără consimțământul organului competent, dacă în termenul de probațiune pe care l-a fixat instanța, aceasta nu va săvârși o nouă infracțiune și, la caz, în termenul de probațiune, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Se informează Ciobotaru Adrian și Perju Ion, că în temeiul art. 261 din Codul de executare, despre obligaţia de a se prezenta la Biroul de Probaţiune în a cărui rază teritorială se află domiciliul său, în termen de 5 zile de la momentul rămânerii definitive a prezentei sentinţe în vederea punerii la evidență și exercitării controlului asupra comportării condamnatului.

Se comunică lui Ciobotaru Adrian și Perju Ion, că în cazul în care nu se va prezenta la Biroul de probaţiune şi va încălca obligaţiunile stabilite sau ordinea publică, conform art. 90 alin. (9) din Codul penal, la propunerea Biroului de probațiuni, poate fi anulată condamnarea cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei cu trimiterea pentru a executa pedeapsa stabilită prin sentinţa instanţei de judecată.

Se aplică în privința inculpaților Ciobotaru Adrian și Perju Ion măsura preventivă obligarea de a nu părăsi țara până când sentința va deveni definitivă.

Se admite solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpaților Ciobotaru Adrian și Perju Ion.

Se încasează, în mod solidar, de la Ciobotaru Adrian și Perju Ion, în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în sumă totală de 8 014 (opt mii patrusprezece) lei pentru efectuarea raportul de constatare cu nr.202211P0643 din 05.12.2022 suma de 832 lei; raportul de expertiză judiciară nr. 202211D0442 din 19.12.2022 suma de 320 lei: raport de expertiză judiciară nr. 22335A0176/10-BIEJ din 04.04.2023 suma de 6 862 lei, în prezenta cauză penală.

Se admite parţial acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Matoșa Anatolie cu privire la recuperarea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune.

Se încasează de la inculpatul Ciobotaru Adrian și Perju Ion în beneficiul părții vătămate Matoșa Anatolie prejudiciul moral, cauzat prin infracțiune în sumă de 25 000 /douăzeci și cinci mii/ lei de la fiecare inculpat separat.

În rest, acţiunea civilă în partea prejudiciului moral, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Potrivit art. 162 Codul de procedură penală, mijlocul material de probă: Pachetul nr. 1 „A”, având în el un DVD-R de model „Maxell”, în care se conțin 7 fișiere video, de păstrat la materialele cauzei pe toată durata păstrării dosarului penal.

Sentinţa este cu drept de apel în Curtea de Apel Sud, sediul Cahul în termen de 15 zile prin intermediul Judecătoriei Cahul, sediul Central.

Preşedintele şedinţei,
Judecător **Inga Gorlenco**